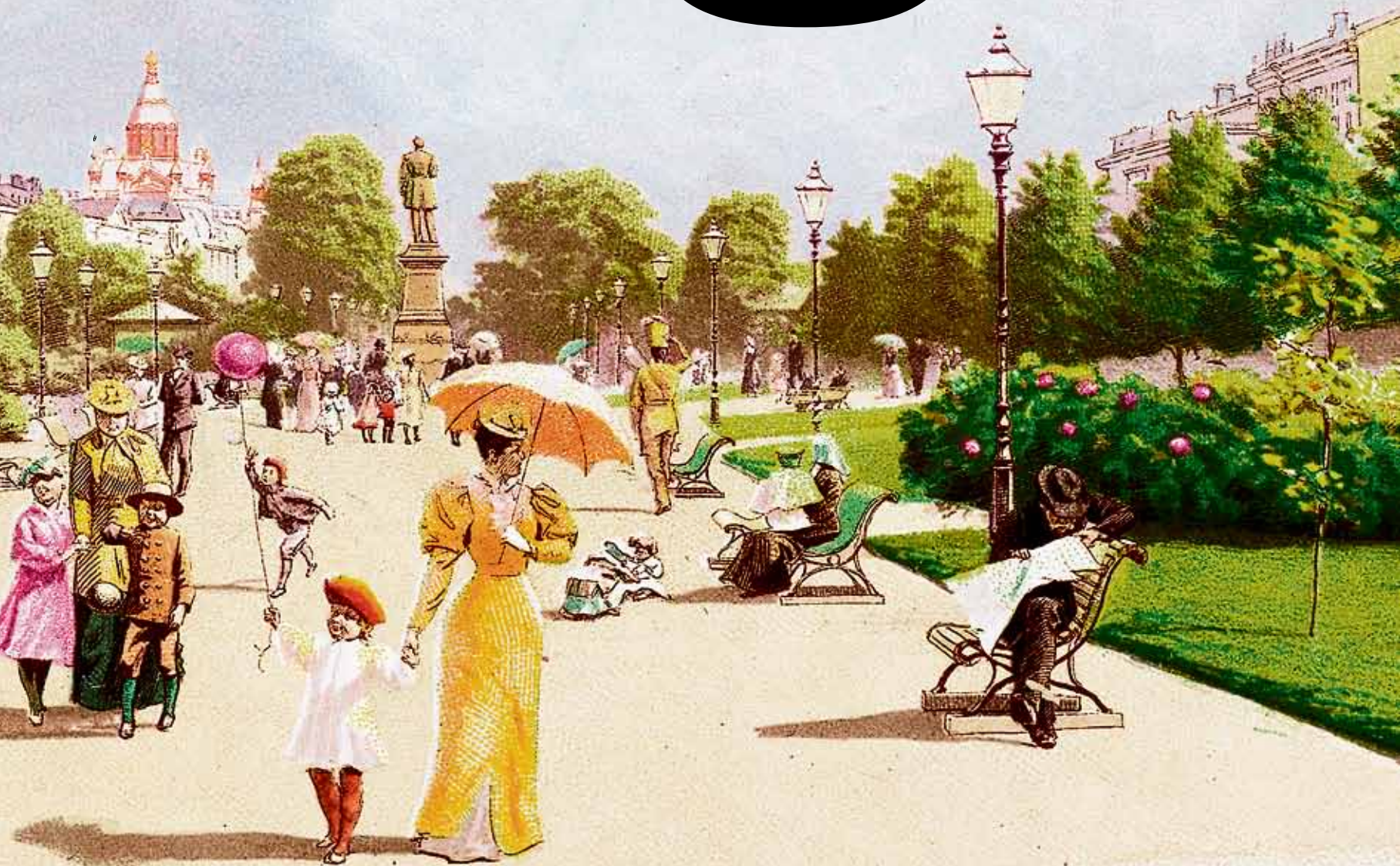

**Louhimiehen
Vuosaari**

**Besök
Unionsgatan**

**Helsinki
1812**

PERTTI NISINEN

Lukijakilpailu
Sivulla 20 etsitään
1800-luvun alun
näyttävää julkista
rakennusta.

MUSEOVIRASTO

05
06
07
08
12
14
16
21
25

UNELMIEN kotia ideoidaan Stadin asuntomessuilla Kampissa, kertoo arkkitehti Hilla Rudanko. Bongattavana on jo toteutettujakin koteja.

POIKEN TALOSSA voi jutella luottamuksellisesti vaikeistakin asioista kiusaamisesta päihteisiin.

NAAPURIT tulevat tutuiksi, kun nettipalvelun avulla toteutetaan arkisia palveluksia kimppakyydeistä tavaralainoihin.

HELSINKI saa kiittää Johan Albrecht Ehrenströmiä paljon. Miten sotilaskoulutuksen saanut aatelinen päätyi piirtämään asemakaavaa uudelle hallintokeskustalle?

LINTSAAJISTA kehkeytyy joustavassa perusopetuksessa sääntöjä työntekijöitä.

PÄÄHENKILÖ. Aku Louhimiehen mielestä Vuosaari edustaa tulevaisuuden ja mahdollisuuksien Suomea.

RAKAS PÄÄKAUPUNKINI. Marja Pehkonen on kuudennen polven helsinkiläinen ja tutkinut pääkaupungin historiaa yli 30 vuotta.

JUHLAVUOSI 2012 tuo tapahtumia toreille ja kaduille, museoihin ja luentosaleihin. Kolme helsinkiläistä valitsi suosikkinsa laajasta ohjelmasta.

INFO PÅ SVENSKA. Kören Out 'n Loud, Finlands första gaykör, övar varje måndag i festsalen på Arbis.

➔ English supplement

Helsinki-info – this printed newspaper – is published by the City of Helsinki and distributed to all Helsinki households six times a year. The English Supplement is published on the City website at www.hel.fi/helsinki-info ➔ In English.

Helsinkiläisiltä ei kysytty, kun keisarin miehet rakensivat Suomelle unelmiensa pääkaupunkia.

HELSINGIN MUOKKAAMINEN pääkaupungin näköiseksi 1800-luvun alussa oli valtava operaatio. Uuden asemakaavan toteuttamiseksi räjäytettiin kallioita katujen tieltä, kuivattiin soistuvaa merenlahtea ja lanattiin maan tasalle vanha kirkko ja hautausmaa, raatihuone ja joukko asumuksia. Täystuho herätti kaupunkilaisissa ankaraa vastarintaa.

Itsevaltiuden aikakaudella keisarin valitsemat suunnittelijat saivat suoraviivaisesti toteuttaa visionsa klassismin ihanteiden mukaisesta yhtenäisestä kaupunkitaideteoksesta. Jälkimaailma taputtaa: Ehrenströmin ruutukaava on toiminut mainiosti jo 200 vuotta, vaikka kaupungin väkiluku on yli satakertaistunut.

Nykyään kaupunkia suunnitellaan vaivalloisesti vuorovaikutuksessa asukkaiden kanssa. Lopputulos ei aina yllä valistuneiden itsevaltioiden luomusten tasolle, mutta eipä useinkaan ole käsillä Ehrenströmin kokoluokan suunnittelijoitakaan.

RITA EKELUND

HELSINKI-INFO | Internetversio www.hel.fi/helsinki-info

Numero 2 • 2012

Jakelu 26.–30.3.

36. vuosikerta

JULKAISIJA

Helsingin kaupunki,

PL 1,

00099 Helsingin kaupunki

p. 310 1641 (vaihde)

VASTAAVA TOIMITTAJA

Rita Ekelund

TOIMITUSSIHTEERI

Leena Seitola

TOIMITTAJA

Tiina Kotka

RUOTSINKIELISET SIVUT

Nina Weckström

ULKOASU

Saku Heinänen & Jesper Vuori

TAITTO

Heikki Sallinen

KANNEN KUVA

Helsingin kaupunginmuseo

KIRJAPAINO

Sanomapaino, Vantaa

PAINOSMÄÄRÄ

357 469 kpl

ISSN

0782-0453

JAKELUASIA

Itella,

p. 0200 71000,

asiakaspalvelu@posti.fi

SEURAAVA HELSINKI-INFO

jaetaan 4.–8.6.

PALAUTETTA LEHDESTÄ

voi lähettää joko postitse

(Helsinki-info, PL 1, 00099

Helsingin kaupunki) tai

sähköisesti osoitteeseen

helsinki-info.palaute@hel.fi.

Opasteiden ammattilainen

Esimies **Tarkko Lujanen** Staran kilpipalvelusta taitaa niin liikennemerkkien ideoimisen, tekemisen kuin markkinoimisen.

① Mitä työhösi kuuluu?

Olen jokapaikanhöylä: katson, että työt sujuvat salissa, mutta teen itsekin kilpiä, merkkejä, opasteita ja teippauksia. Vastaan markkinoinnista, osallistun asiakaspalveluun ja hoidan sekalaisia tehtäviä. Olen myös ideoinut liikennemerkkejä.

② Minne tuotteitanne tilataan?

Teemme suurimman osan Kehä I:n sisällä olevista liikennemerkeistä; tilaajina ovat esimerkiksi Helsingin kaupungin virastot ja lähikunnat. Virastot myös tarvitsevat autoihinsa ja ikkunoihinsa ilmeensä mukaisia teippauksia. Taloyhtiöt ostavat esimerkiksi pysäköintikieltomerkkejä ja opasteita, joilla ilmaistaan talojen ja väestönsuojien sijainnit. Yritykset tilaavat paljon mainosteippauksia. Syntymäpäiväsankareille teetetään yksilöllisiä lahjoja, kuten nimellä ja päivämäärällä varustettuja nopeusrajoitusmerkkejä.

③ Millaisia terveisiä lähetät asukkaille?

Liikennemerkit eivät ole antamassa väriä maisemaan: noudattakaa niitä. Säästytään monilta suruilta, jos niin tehdään. Auttelen pienimpiä kulkijoita stop-merkin avulla syksyisin koulujen avausviikolla kotikulmillani Konalassa. Kilpipalvelun tuotevalikoima on kattava, ja meillä on idearikkaita ammattilaisia, jotka osaavat toteuttaa erikoisiakin toiveita. Saamme toistuvasti kehuja hyvästä tiimityöstämme ja yhteishengestämme – ne heijastuvat asiakkaille asti.

TIINA KOTKA

Kilpiä ja tarroja

Kilpipalvelu on kilpi- ja tarratuotteita tekevä Staran yksikkö. Se tuottaa vuosittain yli 15 000 kilpeä, tarroja noin 800 ja opasteita noin 400 neliometriä. Kilpipalvelu (p. 09 310 38921, Liukumäentie 4) ei ota vastaan ilmoituksia vioittuneista liikennemerkeistä, vaan rakennusviraston asiakaspalvelu, p. 09 310 39 000, rakennusvirasto@hel.fi. Toiveet liikennemerkkien saamisesta uusiin paikkoihin sekä luvan hakeminen merkin pystyttämiseen julkiselle alueelle tulee esittää kaupunkisuunnitteluvirastoon kyseisen kaupunginosan liikennesuunnittelijalle, p. 09 310 1673 (vaihde).

☞ Tarkko Lujasen ideoiman liikennemerkin voi nähdä esimerkiksi monen päiväkodin pihalla. Hänen ideoimansa on myös päiväkotien Sulje portti -merkki.

PUISTOT

Minustako puistokummi?

VAPAAEHTOISTYÖ puistoissa on yleistä useissa maissa. Helsingissä rakennusvirasto on kehittänyt puistokummitoimintaa vuodesta 2005 lähtien.

Puistokummit työskentelevät joko yksin tai ryhmässä. Osa tekee töitä iltaisin. Jotkut ovat erikoistuneet vieraslajien kitkentään. Erikoisosajat hoitavat esimerkiksi Meilahden ruusutarhaa, kuten Ruususeura, tai so-raistavat puroja, kuten Pienvesikummit.

Vapaaehtoiseksi haluava saa lisätietoja rakennusviraston asiakaspalvelusta, Pohjoinen Makasiininkatu 9.

Puistokummi-toiminnasta kerrotaan 4.4. klo 18–20 Itäkeskuksen Stoassa, Turunlinnantie 1.

☎ www.hyvakasvaa.fi.

JÄTEHUOLTO

Sortteeraus kannattaa

Jätteiden keräysautot kiertävät taas Helsingissä huhti-toukokuussa.

VAARALLINEN JÄTE tulisi lajitella ja kierrättää oikein, jottei ihmisille ja ympäristölle aiheudu haittaa. Helsingin seudun ympäristöpalvelut HSY on lähtenyt mukaan valtakunnalliseen kampanjaan, jotta ihmiset saataisiin toimittamaan vaarallinen jäte oikeaan paikkaan.

Vaarallisia jätteitä kutsuttiin aiemmin ongelmajätteiksi. Vaaralliseksi luokitellaan esimerkiksi lääkejäte, jäteöljy sekä muu öljyinen jäte. Samaa ryhmään kuuluvat akut, paristot, liuotinaaineet, liima, lakka, maalijäte, torjunta-aine, painekyllästetty puu, energiansäästölamput ja loisteputket. Niitä ei saa sekoittaa muun jätteen sekaan, kaataa viemäriin tai polttaa.

Helsingissä vaaralliset jätteet voi viedä Sortti-asemille tai vaarallisten jätteiden kontteihin, joita on muun muassa huoltamoiden yhteydessä. Konttien sijainnit löytyvät netistä osoitteesta www.hsy.fi/kerratyspiste. Tarpeettomia lääkkeitä ja elohopeaa sisältäviä kuumemittareita otetaan vastaan myös apteekkeihin, ja paristoja niitä myyviin liikkeisiin.

Keräysautot kiertävät

HSY:n keräysautot kiertävät Helsingissä 2.4.–15.5. Autoihin voi tuoda ilmaiseksi kotitalouksien vaarallisia jätteitä, sähkölaitteita ja metalliro-mua. Vastaan otettavia sähkölaitteita ovat esimerkiksi käytöstä poistetut

kylmälaitteet, sähköhellat, puhelimet ja leivänpaahdit. Metallinkeräysauto vie mennessään metalliesineet, kuten polkupyörät, puulämmitteiset kiukaat sekä metalliastiat ja -purkit.

Sortit palvelevat

HSY:n Sortti-asemat palvelevat ympäri vuoden arkisin kello 7–21. Asemat ovat auki myös kolmena lauantaina: 28.4., 12.5. ja 26.5. kello 9–16.

Sortti-asemille voi tuoda kotitalouksien hyötyjätteitä, puutarhajätteitä, vaarallisia jätteitä ja sekajätteitä henkilö- ja pakettiautolla peräkärryineen tai muulla kevyellä kuljetusvälineellä.

Ilmaiseksi Sortti-asemille saa tuoda vaarallista jätettä, pienet määrät painekyllästettyä puuta, paperia, pahvia, kartonkia, sähkölaitteita, lasia ja metallia.

Oppia kompostointiin

HSY tarjoaa ilmaisia kompostointikursseja keväällä. Parituntisella kurssilla saa käytännön ohjeita kompostoinnin aloittamiseen ja kompostin hoitoon. Kurseille voivat osallistua niin aloittelijat kuin kokeneemmat kompostoijat.

☎ **Keräysautojen aikataulut ja pysähtymispaikat, Sortti-asemien osoitteet sekä kevään kompostointikurssit löytyvät nettisivulta www.hsy.fi.**

Rauhaa Kampissa

KAMPIN HULINAN keskelle avataan toukokuussa hiljentymispaikka Kampin kappeli. Puurakennuksessa Narinkkatorin kupeessa on tiloja myös keskustelua varten, ja paikalla päivystävätkin muiden muassa nuorisotyöntekijä, suntio ja sosiaalityöntekijä. Toimintaa ylläpitävät Helsingin seurakunnat ja kaupungin sosiaalivirasto. Palkitun rakennuksen ovat suunnitelleet arkkitehdit **Kimmo Lin-tula, Niko Sirola** ja **Mikko Summanen** arkkitehtitoimisto K2S:stä. Kappeli on yksi Helsingin designpääkaupunkivuoden hankkeista. Lasipalatsinau-

kiolla 31.5. kello 18 pidettävien avajaisten yhteydessä on yhteislaulut-laisuus Stadin suvivirsi, jota tahdittaa UMO ja juontaa **Mika Saarelainen**.

KUVA: ARKITEHTITOIMISTO K2S

Hampaat kuntoon autossa

HAMPAITA HOIDETAAN nyt autoon sijoitetussa hammashoitolassa. Liisuk-si nimetyssä autossa hoidetaan kou-lulaisten ja päiväkotilasten hampaita, mutta loma-aikoina myös palvelukes-kusten käyttäjien purukalustoa. Auto viipyy kussakin paikassa pari viikkoa, päivittäin ehditään hoitaa noin 15 potilasta. Liisun henkilökunta (ku-vassa suuhygienisti **Monna Lehmus**, vas., ja hammashoitaja **Katja Dahlgren**) keskittyy suun terveystarkas-tuksiin ja alkavien reikiä hoitami-seen. Muista hammashoitoloista poiketen Liisussa ei käytetä ajanva-

rausta. Idea liikkuvasta suunhoidon yksiköstä syntyi, kun kouluilla olevia pieniä hammashoitoloita lakkautetiin. Liisu nähdään myös tapahtumis-sa ja sosiaalisessa mediassa edistä-mässä suun terveyttä.

KUVA: KIMMO BRANDT

"Kannustamme helsinkiläisiä vaatimaan mieleisiään koteja", toteaa arkkitehti Hilla Rudanko Laiturin näyttelytilassa.

KUVA: PERTTI NISONEN

Unelmakotia ideoimaan

MILLAINEN ON UNELMIESI asunto? Jokainen voi jättää toiveensa päättäjiä ja rakennuttajien tietoon asuntomessuilla Kampissa. Kaupunkisuunnitteluviraston Laituri-näyttelytilassa esitellään helsinkiläisten toivekotien lisäksi asuntoja maailmalta.

"Päättäjiä ja rakennuttajien tulisi kuunnella asukkaiden toiveita. Kannustamme helsinkiläisiä vaatimaan mieleisiään koteja. Arvomme osallistuneiden kesken kuumailmapallolenon", kertoo messuja järjestänyt arkkitehti **Hilla Rudanko** kaupunkisuunnitteluvirastosta.

Näyttely sai nimen "Stadin asuntomessut 2020" kuvastamaan kävijöiden mahdollisuutta vierailla toisten asunnoissa ja napata niistä ideoita omiin koteihinsa. Vuosiluku 2020 viittaa aikaan, jolloin Helsinkiin on valmistu-

massa uusia kaupunginosia Kalasatamasta Kruunuvuorenrantaan.

"Niihin voidaan luoda ennennäkemättömiä asumismuotoja ja laajentaa helsinkiläistä asuntotarjontaa", muistuttelee Rudanko.

NÄYTTELYSSÄ ON ESILLÄ kahdeksan satunnaisotannalla valitun helsinkiläisen unelmakodit pienoismalleina. Niistä näkyy arkisia toiveita vaatehuoneen ikkunasta suureen keittiöön, mutta myös halu saada esimerkiksi pyöreä meditaatio- ja musiikkihuone. Osa kodin ideoijista kertoo videolla ajatuksi-
aan.

"Emme pyrkineet kattavuuteen, vaan pikemminkin ajatusten viritte-lyyn. Ulkomailta valitsimme mahdollisimman erilaisia kohteita kelluvista asunnoista ryhmärakentamalla toteu-

tettuun kerrostaloon. Asunnoista on pohjapiirroksot ja hinnat. Ne osoittavat, että persoonallisia koteja on mahdollista saada kohtuuhinnalla. Esimerkiksi keittiöt voidaan jättää asukkaiden viimeisteltäviksi, jotta hintoja saadaan alas", toteaa Rudanko.

Virasto järjestää huhtikuussa yleisö-tapahtumia ja lisäksi seminaarin, johon kutsutaan keskustelemaan päättäjiä ja virkamiehiä Helsingin asumisen tulevaisuudesta ja asukkaiden toiveista. Näyttelyn yhteistyökumppani on Suomen asuntomessut.

TIINA KOTKA

📍 **Stadin asuntomessut 2020**
Laiturilla 28.4. asti, Narinkka 2 (vanha linja-autoasema), avoinna ti-pe klo 10–18, la klo 12–16, laituri.hel.fi/fi/stadinasantomessut2020.

Nyt!

Trendit esillä

TRENDIT JA tulevaisuuden asuminen Helsingissä puhuttavat kriittisessä paneelikeskustelussa 17.4. kello 17–19 Laiturilla. Vastauksensa kysymykseen, miten Helsingissä asutaan vuonna 2020, kertovat asumisen suunnannäyttäjät eri aloilta.

Jännittävät uudet alueet

UUDET ALUEET esittäytyvät 18.4. kello 17–19. Länsisataman, Kruunuvuorenrannan ja Kalasataman suunnittelijat paljastavat jännittävimmät asuinalueet uusissa kaupunginosissa.

Case Berliini – rakennetaan ryhmässä

BERLIINILÄINEN ryhmärakennuttamiskohde esitellään Laiturilla 19.4. kello 17–19. Englanninkielisen vierailuluennon yhteydessä keskustellaan myös ryhmärakennuttamisen tulevaisuudesta Helsingissä.

Tee unelmakoti

TULEVAISUUDEN asuntosi -työpaja kutsuu ideoimaan omaa unelmakotia yhdessä arkkitehtien kanssa koko perheelle sopivassa tapahtumassa 21.4. kello 13–15.

📍 Muutokset ohjelmaan mahdollisia, päiväkohtaiset tiedot Laiturin nettisivuilta.

HARRASTUKSET

Harrastuksia kesäksi

NUORILLE ON tarjolla huikea määrä kursseja, leirejä ja harrastemahdollisuuksia kesäisessä Stadissa. Itselleen mieluisimmat vaihtoehdot löytää helposti harrastehausta nettiosoitteesta <http://nk.hel.fi/harrastushaku/>. Hakua ylläpitää ja suuren osa kursseista järjestää Helsingin kaupungin nuorisosiankeskus. Harrastehaku korvasi paperisen Kesäpassin.

ILMANLAATU

Katupölyt pois

JOKAINEN VOI vaikuttaa katupölyn määrään esimerkiksi lakaisemalla talven hiekat pois kosteana, jottei hiekka pölyä. Vinkkejä katupölyn vähentämiseksi on koottu suomen- ja ruotsinkielisiin esitteisiin "Vähemmän katupölyä ilmassa, puhtaampi ilma". Pääkaupunkiseudun kaupunkien ja Helsingin seudun ympäristöpalvelut HSY:n tuottamia esitteitä saa maksutta kirjastoista ja ympäristökeskuksista. Esitteissä on tietoa myös siitä, miten voi välttää katupölyn aiheuttamia terveysriskejä. Lisätietoa: www.hsy.fi.

VERKOSSA

Tapahtumaluvat verkosta

TAPAHTUMAJÄRJESTÄJÄ voi nyt hoidtaa yhdellä verkkolomakkeella lähes kaikki ilmoitukset ja lupahakemukset. Osoitteen <http://asiointi.hel.fi/tapahtumailmoituslomake> on tarkoitettu Helsingissä järjestettäviä tapahtumia ja yleisötilaisuuksia varten. Yritys tai yhteisö kirjautuu järjestelmään valtionhallinnon kehittämällä Katso-tunnisteella, yksityishenkilö verkkopankkitunnuksilla. Lomake ohjaa ilmoittajaa syötettyjen tietojen perusteella.

Oppimaan suomea

MAAHANMUUTTAJILLE suunnatut suomen kielen kurssit löytyvät keskitetysti osoitteesta www.finnishcourses.fi. Pääkaupunkiseudulla järjestettäviä kursseja voi hakea suomeksi, englanniksi ja venäjäksi. Hakua ylläpitää Helsingin kaupungin hallintokeskuksen Infopankki, ja tiedoista vastaavat kurssien järjestäjät.

Tietoa kuvittamaan

LAPSIA JA NUORIA innostetaan keksimään uusia tapoja esittää tietoa kuvallisessa muodossa kilpailulla osoitteessa www.openhelsinki.fi.

Alle 19-vuotiaiden toivotaan kuvittavan ympäristöstään löytynyttä tietoa, oli se itse koettua tai tilastoista kerättyä. Töiden toteutustapa ja -tekniikka on vapaa, mutta lopputulos tulee esittää digitaalisesti sivuston lomakkeella 30.4. mennessä. Osallistua voi joko yksin tai ryhmässä sarjoihin peruskouluikäiset tai lukio- ja ammatikouluikäiset. Niiden voittajat palkitaan 500, 300 ja 200 eurolla ja lisäksi jaetaan tuote- ja yllätyspalkintoja. Kilpailun järjestää Helsingin kaupungin tietokeskus, ja se on osa Helsingin designpääkaupunkivuoden ohjelmaa.

KUVA: EEVA MEHTO

Toni (oik.) on käynyt tapaamassa Poikien Talossa Sami Seppilää puolen vuoden ajan, ja nyt elämä alkaa olla mallillaan.

NUORET

Poikien oma talo

POJAT SAAVAT TUKEA heille omistettussa talossa Vallilassa. Asioista seurustelua ja kiusaamista myöten voi jutella työntekijöiden kanssa tai osallistua erilaisiin ryhmiin.

"Pojat haluavat puhua vaikeuksistaan, kun paikka on luotettava ja turvallinen. Hoitamattomat ongelmat purkautuvat usein monenlaisen ilmi- ja väkivaltaan. Valitettavasti myös syrjäytymiskierre lähtee tällöin herkästi kasvuun. Monilta apua tarvitselta puuttuu turvallisen miehen malli, ja myös yhteiskunnan stereotypit hankaloittavat elämää", kertoo Poikien Talon projektityöntekijä Sami Seppilä.

SEPPILÄ ON YKSI kolmesta talon työntekijästä, jotka kaikki ovat miehiä. He keskittyvät 10–28-vuotiaiden syrjäytymisvaarassa olevien poikien ja nuorten miesten auttamiseen. Yksi heistä, 20-vuotias **Toni**, on käynyt juttelemassa Seppilän kanssa säännöllisesti puolisen vuotta, ja nyt elämä alkaa olla mallillaan.

"Kun saan opiskeluni päätökseen, menen armeijaan. Haaveeni on työskennellä joskus myös ulkomailla", kuvailee Toni valoisasti.

HÄNEN ELÄMÄSSÄÄN on ollut myös päiviä, joita ovat varjostaneet vanhempien huumeiden käyttö. Toni on

otettu huostaan ja hän on ollut lastenkodissa. Isän vapauduttua vankilasta Toni muutti tämän luokse. Kun pojan koulunkäyntiin tuli vaikeuksia, isä suositteli pojalleen Poikien Taloa. Siellä käytyjen keskustelujen ansiosta Tonin suhde vanhempiinsa on muuttunut luontevammaksi.

Poikien Talo on Raha-automaattiyhdistyksen rahoittama nelivuotinen hanke. Talon palvelut ovat maksuttomia. Poikien Talo myös kouluttaa ja konsultoi Helsingissä poikien kanssa työskenteleviä.

EEVA MEHTO

☎ Poikien Talo, Kangasalan tie 11, www.poikientalo.fi.

Kierrättämään Kaapelille

KOKO PERHEEN ilmaistapah-tuma Kierrätystehdas kutsuu Kaapelitehtaalle työpajoihin sekä vaihtamaan tavaroita ja tekemään löytöjä kierrätys-torilla ja luonnonmukaisen designin myyntitorilla. Tapah-tuma levittäytyy Merikaapeli-halliin ja sisäpihalle 5.–6. tou-kokuuta kello 10–17. Tapahtuman järjestää Kierrä-tystehdas ry. Lisätietoja: www.kierratystehdas.fi.

KUVA: CARLOS A. DIAZ RUIZ

Jätteet lukuina

KOTITALOUDET tuottavat pääkau-punkiseudun jätteistä 5 prosenttia. Kotitalousjätteistä kertyy kuiten-kin 52 prosenttia seudun kaikkien jätteiden tuottamista kasvihuone-kaasupäästöistä, sillä suuri osa ko-titalousjätteestä on sekajätettä, joka muodostaa hajotessaan me-taania ja muita kasvihuonekaasu-päästöjä.

Lähde: Helsingin seudun ympäris-töpalvelu HSY:n ylläpitämä Martti Materiaalivirtojen tilinpitojärjes-telmä.

5%

jätteistä
tulee
kotitalouksista.

Verkko-Kassi yhdistää naapureita

Juho Makko-nen esittelee Kassi-verkko-toripalvelua kiinnostuneil-le pitäjänmä-keläisille.

KUVA: KIMMO BRANDT

PITÄJÄNMÄKELÄISET voivat nyt vaih-taa palveluksia, kuten kimpapakyyte-jä, keskenään uudella Kassi-palvelul-la. Netissä toimivan palvelun ovat luo-neet Aalto-yliopiston opiskelijat.

Asukkaat pystyvät verkkotoripal-velun avulla myös lainaamaan ja myy-mään tavaroita. Tavoitteena on puhal-taa kaupunginosaan uutta yhteisölli-syyttä.

Pitäjänmälle suunnattu Kassi-pal-velu lanseerattiin ylipormestarin asu-kaasillassa maaliskuussa. Palvelun pi-lotoinnissa on mukana kaksi muuta-kin kaupunginosa: Pikku Huopalah-ti ja Kallio. Palvelun kehittäminen on osa Helsingin World Design Capital -vuoden ohjelmaa nimellä Kaupun-ginosista kyläyhteisöjä.

KASSI ON TOIMINUT pienimuotoi-semmin vuodesta 2009 Otaniemen kampuksella luoden mahdollisuuksia verkkopohjaiselle kyläyhteisöl-lisyydelle. **Juho Makkonen** ja **Antti Virolainen** aloittivat verkkopalvelun parissa jo opiskeluaikoinaan Teknil-lisessä korkeakoulussa. He ovat pe-rustaneet **Niklas Begleyn** kanssa Kas-sin ympärille yrityksen nimeltä *Avoim Interactive Oy*, jonka tavoitteena ei ole perinteisen yrityksen tapaan vain tuottaa voittoa osakkeenomistajille, vaan myös ratkoa yhteiskunnallisia ongelmia liiketoiminnan keinoin.

Kassi-palvelu on käännetty tähän mennessä suomen ja englannin lisäk-si ranskaksi, espanjaksi, hollanniksi, venäjäksi ja kreikaksi. Yritystoiminta on laajentunut Chileen, sillä Kassi hy-väksyttiin Chilen valtion kasvuyritys-ohjelmaan, jolla pyritään tekemään maasta eräänlainen Etelä-Ameri-kan Piilaakso. Mukana olevat yrityk-set saavat 30 000 euroa ja toimitilat

maassa puoleksi vuodeksi. Virolainen viettääkin yli puolet kuluvaista vuo-desta Chilessä selvittämässä, miten Kassi toimii kehittyvillä markkinoilla.

NINA RINTALA

☎ Lisätietoja: www.kassi.eu

Asukasilta Pasilassa

KAUPUNGINJOHTAJA Jussi Pajusen ve-tämiä ylipormestarin asukasiloja jär-jestetään vuosittain eri kaupungin-osissa. Aloite tulee yleensä kaupun-ginosayhdistyksiltä.

Seuraava asukasilta on Pasilas-sa 26. huhtikuuta. Tuolloin asukkaat ja virkamiehet keskustelevat Itä- ja Länsi-Pasilan ajankohtaisista asioista, palveluista ja rakennushankkeista. Ky-syä voi myös Keski- ja Pohjois-Pasilan tulevaisuudesta.

Paikalla on parisenkymmentä kau-pungin asiantuntijaa, jotka edustavat muun muassa sosiaali- ja terveystoin-ta, kaupunki- ja liikennesuunnittelua sekä kirjastoa ja rakennusvalvontaa. Lisäksi mukana on poliisin edustaja.

Asukasilta pidetään torstaina 26. huhtikuuta kello 18.30–20.30 Hel-singin palvelualojen oppilaitoksessa osoitteessa Savonkatu 4. Kutsut pos-titetaan Pasilan alueen asukkaille ja yrityksille huhtikuun puolenvälin tie-noilla.

Pidetyistä asukasilloista löytyy tie-toa Helsinki-kanavalta osoitteesta www.helsinkikanava.fi/fi/asukasillat ja Facebook-sivuilta osoitteesta www.facebook.com/pages/Ylipormestarin-asukasilta, jossa on tietoa myös tule-vasta asukasillasta.

TEKSTI TIMO TUOMI KUVA KANSALLISKIRJASTO

JOHAN ALBRECHT EHRENSTRÖM (1762–1847) muistetaan edelleen liian usein miehenä, jonka suuri ansio oli ymmärtää palkata saksalainen Carl Ludvig Engel Suomen suuriruhtinaskunnan uuden pääkaupungin arkkitehdiksi. Helsingissä vuonna 1762 vähävaraiseen aatelissukuun syntynyt, alun perin sotilaskoulutuksen saanut Ehrenström suunnitteli kuitenkin Helsingin uudelle hallintokeskustalle monumentaalisen asemakaavan, johon Engel sitten taitavasti sovitti uusklassiset rakennuksensa.

Ehrenström lähti vuonna 1786 Tukholmaan etsimään asemaansa hallinnon rattaissa, mutta oli ennen sitä hankkinut itselleen vankan piirustustaidon Suomen linnoitusjoukkojen konduktöörinä piirtäessään maastokarttoja. Hän oli perinteiseen tapaan kaupunkisuunnittelun alalla niin sanottu valistunut harrastelija. Hän kykeni sen lisäksi yhdistämään piirustusosaamisensa kokemuksiinsa Euroopan uusimmista hallintokeskuksista, joita hän pääsi Kustaa III:tta palvellessaan näkemään.

VIRKAURALLAAN EHRENSTRÖM koki nousuja ja lasuja. Kuninkaan murhan jälkeisissä oloissa hän joutui vuonna 1793 sotketuksi niin kutsuttuun Armfeltin salaliittoon ja tuomittiin kuolemaan. Hänet armahdettiin vasta mestauspaikalla. Vankeuden jälkeen työtehtävät eivät enää olleet samalla tasolla kuin ennen.

Useat Ehrenströmin vanhat ystävät olivat siirtyneet uusiin tehtäviin Venäjän palvelukseen, ja houkuttelujen tuloksena tämäkin siirtyi takaisin Suomeen 1811. Pietarissa merkittävän aseman saanut Kustaa Mauri Armfelt ymmärsi, kuinka suuri panos Ehrenströmillä olisi annettavana entiselle synnyinmaalleen. Helsinki oli vuoden 1808 suuren tulipalon jäljiltä laajalti tuhoutunut, joten kaupungissa aloitettiin jälleenrakennus. Oltuaan 27 vuotta poissa synnyinkaupungistaan Ehrenström nimettiin 1812 Helsingin jälleenrakennustoimikunnan puheenjohtajaksi. Näin hän aloitti 50-vuotiaana uransa – ainakin helsinkiläisten mielestä – merkittävimmän vaiheen.

Helsingin turistikartassa vuodelta 1841 näkyvät Ehrenströmin ruutu-kaavan mukaiset selkeät katulinjat Kruununhaassa sekä Kasarmitorin ja Bulevardin ympäristössä. Karttaa ympäröivät kuvat arvokennuksista, kuten Tuomiokirkosta ja yliopistosta.

EHRENSTRÖM RYHTYI koko tarmollaan ja velvollisuudentunnollaan edistämään Helsingin jälleenrakennusta. Luutnantti Anders Kocke oli laatinut uuden asemakaavaehdotuksen Helsinkiin vuonna 1810. Ehdotuksessa oli osin säilytetty tulipaloa edeltävät katulinjat.

Ehrenströmin teki uuden asemakaavaehdotuksen 812. Siinä oli selvästi esitettyä suoran katuverkoston levittäminen myös vanhaan kaupunginosaan, kaupungin jako puukaupunkiin ja keskustan edustavaan kivikaupunkiin, toteuttamatta jäänyt Kluuvinlahden kanava ja yleisesti sellainen mittakaava, joka olisi suuriruhtinaskunnan uuden pääkaupungin hallintokeskuksen arvoinen. Asemakaavaan liittyen Ehrenström esitti tyyllisesti loistavana kirjoittajana selkeän ja kunnianhimoisen vision kaupungin tulevaisuudesta muistossaan "Hajanaisia huomautuksia Helsingin kau-

Engelin vuonna 1816 ikuistama näkymä Sederholmin talolta silloiselle Suurtorille, kohti Ulrika Eleonoran kirkkoa, päävartiota ja raatihuonetta, jotka kaikki revittiin pääkaupungin uuden monumentaalikeskustan tieltä.

KUVA: HELSINGIN KAUPUNGINMUSEO

pungin suunnittelun jälleenrakentamisen asema-kaavasta”.

Asemakaavan keskeisenä osana oleva, myöhemmin Senaatintoriksi nimetty aukio, sai vaikutteita Tukholman Kustaa Aadolfin torista. Molemissa oli alun perin kaksi palatsimaista rakennusta vastakkain ja suuri julkinen rakennus yhdessä päädyssä näiden välissä – Tukholmassa kuninkaalinna ja Helsingissä kirkko – sekä tätä vastaapäätä rivi asuinrakennuksia.

Helsingissä Ehrenström pystyi kuitenkin yhdellä kertaa kaavoittamaan mittasuhteiltaan tasapainoisen ja täydellisen symmetrisen kokonaisuuden, jonka yhtenäisyyttä tuli täydentämään ja korostamaan klassisen hiottu arkkitehtuuri. Myös torin pohjoislaidan asuinrakennukset saivat yhtenäisen uuden ulkoasun.

KLASSISEN KAUPUNKISUUNNITTELUN mukaiset suorat katulinjat eivät soveltuneet helposti Senaatintorin pohjoispuolen kallioiseen maastoon, mutta useimmat niistä toteutettiin tästä huolimatta. Nykyisen Meritullinkadun eteläpään jyrkkyys on muistutus suunnitteluihanteen ja todellisuuden törmäyksestä. Osuva rinnastus Ehrenströmin omaksumasta säännöllisyyden ihanteesta on ruotsalaisen arkkitehti Erik Palmstedtin huomautus Venetsian Canal Grandesta, jonka nähdessään 1770-luvun lopulla hän totesi, että se olisi vielä kauniimpi, jos se suoristettaisiin ja palatsien edessä olisi säännölliset promenadit.

Ehrenström oli kaupungin, muttei rakennusten, suunnittelija. Tarpeeksi hyvän tai oikeastaan minkään arkkitehdin löytäminen suunnittelemaan Helsingin uusia hallintorakennuksia oli aluksi vaikeaa. Saksasta Tallinnan, Pietarin ja Tu-

run kautta Helsinkiin saatu Carl Ludvig Engel oli sopiva sattumus: Ehrensward ymmärsi heti Engelin ammattitaidon merkityksen ja Engel, ajoittaisista kotiinpaluujatuksistaan huolimatta, tiesi ettei saisi missään muualla tehtäväkseen kokonaisen uuden monumentaalikaupungin suunnittelua. Lisäksi Ehrensward ja Engel muodostivat toimivan työparin.

PARIVALJAKON TYÖN lopputulos on jäljellä Senaatintorin ympärillä lähes sellaisenaan: ainoastaan Engeliä Intendentinkonttorin johtajana seuranneen Ernst Bernhard Lohrmanin Suurkirkkoon liisäämät sivukupolit ja paviljongit, aukion keskelle sijoitettu Aleksanteri II:n patsas ja 1930-luvulla torin lounaiskulmaan kiilautunut eksyneen oloinen, liian suuri pankkirakennus saattavat haitata tiukimpien asiantuntijoiden näkemystä.

Ehrenström toimi jälleenrakennuskomitean puheenjohtajana vuoteen 1825, jolloin se hänen omasta ehdotuksestaan lakkautettiin. Samana vuonna hän erosi myös senaatin jäsenyydestä oltuaan tehtävässä viisi vuotta.

Yrjö Blomstedt on kuvaillut hyvin päivää jolloin ”kaupungin kunniavanhus” Ehrenström haudattiin Lapinlahden hautausmaalle vuonna 1847. Vainajan ohjeiden mukaisesti yksinkertaisia vankureita saattoi nuori luutnantti ja vainajan palveluskuntaa, mutta matkan varrella merkkimiehen saattueeseen oli liittynyt likipäin koko kaupungin porvaristo.

Ehrenström ehti kokea kaupunkisuunnittelijana lähes mahdottoman harvinaisuuden: oman suunnitelman toteutumisen vuosikymmenien aikana. Jokainen, joka lumisena talviaamuna istuu Mariankadun ylämäkeen paikalleen jämähtänees-

KUVA: KOPIO J.E. LINDHIN MAALAUksesta. HELSINGIN KAUPUNGINMUSEO.

J.A. Ehrenström, hoviherra, kaupunginrakentaja ja viimeinen kustavilainen, oli todellinen legenda jo eläessään.

sä bussissa, saattaa manata Ehrenströmin klassisen suoraviivaista kaupunkisuunnittelua. Toisaalta, jos on nähnyt Senaatintorin hiljaisessa aamunkajossa, ei voi olla olematta tyytyväinen siihen, että juuri tämä valistunut harrastelija loi kaupunkikeskustan mittasuhteet, joiden vaikutus vaihtelee kovaäänisimmänkin wau-arkkitehtuurin, nyt ja tulevaisuudessa. ■

Somalitaustaiset suomalaiset haluavat työelämään ja yhteiskuntaa rakentamaan. Nuoria ohjataan opiskelemaan.

Kaupunginosatyö palkittiin

TEKSTI JA KUVAT PÄIVI ARVONEN

Khadifa Maxahed (oik.) käy Lea Vetrin vetämässä ompeluryhmässä.

"SUOMEN somalitaustaiset kansalaiset haluavat osallistua yhteiskunnan rakentamiseen", sanoo äskettäin palkitun Suomen somaliliitto ry:n puheenjohtaja **Abdirashid Awad Dirie**. "Somalitaustaiset pärjäävät monessa muussakin ammatissa kuin bussi- ja taksikuskeina. Ja myös kotiaidit haluavat kouluttautua ja maksaa veroja."

Suomeen kaksi vuosikymmentä sitten muuttanut Dirie tietää, mistä puhuu. Hän valmistui kauppatieteiden maisteriksi Vaasan yliopistosta vuonna 2007 ja on työskennellyt muun muassa ATK-kouluttajana sekä kirjoittanut useita somalinkielisiä tietotekniikan opaskirjoja. Nyt hän opettaa työväenopistossa. Somaliliiton puheenjohtajuus on tärkeää vapaaehtoistyötä.

"Haluamme ohjata somalinuoria opiskelemaan ja hankkimaan ammatin sekä osallistumaan yhteiskunnan rakentamiseen. Suuntaus on nyt hyvä, mutta somalitaustaiset tarvitsevat kantaväestön tukea päästäkseen yhteiskunnan täysivaltaisiksi ja tasavertaisiksi jäseniksi. Korkeakoulutetuilla on vaikeuksia työpaikan saamisessa, vaikka he osaisivat hyvin suomea", Dirie sanoo.

VUONNA 1996 PERUSTETTU Suomen somaliliitto ry toimii Suomen somalijärjestöjen kattojärjestönä. Viime syksynä Helsingin kaupunginosayhdistysten keskusjärjestö Helka palkitsi liiton Vuoden teko-palkinnolla kiitoksena aktiivisesta toiminnasta Herttoniemen kaupunginosassa.

Somaliliiton Herttoniemen Susitiellä sijaitsevasta toimistosta on kehittynyt kulttuurien koh-

taamisaikka. Joka kuukauden viimeisenä torstaina siellä kokoontuu kulttuuriklubi, jossa kantaväestö ja maahanmuuttajataustaiset kaupunkilaiset kohtaavat toisensa erilaisten teemojen ympärillä.

"Suunnittelemme toimiston yhteyteen kahvilatoimintaa, mutta tiloissamme on jo nyt avoimet ovet, tänne voi tulla juttelemaan ja tapaamaan ihmisiä. Keskustelemalla ennakkoluulot hälvenevät", Dirie sanoo.

SAMOISSA TILOISSA on viime keväästä lähtien koontunut myös ompeluryhmä, joka tarjoaa kohtaamispaikan monia eri kansallisuustaustoja edustaville naisille.

"Kynnyksemme on matala, ompeluryhmään voi tulla, vaikka ei haluaisikaan ommella. Ryhmässä oppii paljon muutakin kuin sukankutomista. Mukaan voi tulla vaikka vain teelle tai juttelemaan", kertoo ryhmän vetäjä, Herttoniemenrannan Asukastaloyhdistys Ankkuri ry:n toiminnanjohtaja **Lea Vetri**.

Pitkään maahanmuuttajataustaisten helsinkiläisten kanssa työtä tehnyt Vetri kommunikoi ryhmässä suomeksi.

"Olen oppinut puhumaan niin, että viesti menee perille. Ompeluryhmä vahvistaa myös suomen kielen taitoa ja avaa näkökulmia suomalaiseen yhteiskuntaan."

Yksi ompeluryhmässä käyvistä on kontulalainen **Khadifa Maxahed**, joka muutti Somaliasta Suomeen 20 vuotta sitten.

"Halusin oppia ompelemaan vaatteita ompelukoneella, mutta olen saanut täältä myös uusia ystäviä", kertoo Maxahed.

Viisilapsisen perheen äiti on ollut kotirouvana, mutta myös opiskellut suomen kieltä sekä ollut työharjoittelijana päiväkodissa ja keittiöapulaisena.

Uusia ystäviä ompeluryhmästä on saanut myös Suomessa 18 vuotta asunut **Salah Ubah Aidio**.

"Olen ihan tyytyväinen Suomessa asumiseen. Tällä hetkellä somalitaustaisten suomalaisten tilanne näyttää jo hiukan paremmalta kuin muutama vuosi sitten, jolloin uhka syrjäytymiseen oli suuri." ■

🌐 www.somaliliitto.fi

"Televisiossa voisi olla viikoittain keskusteluohjelmia maahanmuuttajille", ehdottaa **Abdirashid Awad Dirie**.

"JOPO-luokalla suuntaudutaan vahvasti tulevaisuuteen. Päättötodistus ei ole päämäärä, vaan yksi tärkeä etappi elämässä", sanovat opettajat Outi Lindholm (vas.) ja Ansa Salonen.

Koulusta töihin ja

Lintsaajista kasvaa JOPO-luokalla asiansa hoitavia työntekijöitä.

TEKSTI TIINA SANDBERG KUVAT MARI THORIN

MERI MÄKIHONKO on yksi niistä, joiden tulevaisuuden on pelastanut JOPO-luokka eli joustavan perusopetuksen ryhmä. Kahdeksannella luokalla koulunkäynti ei kerta kaikkiaan sujunut.

"Vietin koulussa aikaani 'Verstaalla', jonne minut laitettiin luokasta. Minusta ei tykätty, kavereita ei ollut, en jaksanut keskittyä."

Merille JOPO-luokkaa suosittelee ystävä.

"Verstaan opettaja auttoi hakupapereiden tekemisessä ja niin pääsin tänne. Keskiarvo on parantunut tosi paljon ja koulussa on mukavaa. Aiheet ovat helppoja ja opettajat kivoja. Suunnittelen opintojen jatkamista lukiossa", Meri kertoo Tehtaanpuiston yläasteen JOPO-luokalla.

Samaisen luokan Joni Kortekin on parantanut arvosanojaan, mutta lukutoukaksi hän ei sentään tunnustaudu.

"Työharjoittelussa viihdyn paremmin kuin koulussa, mutta onneksi opettajat auttavat ja opiskella voi omaan tahtiin. Oppimiseen on aikaa."

Luokkakaveri Mike Sygiäinen aloitti lintsaamisen jo ala-asteella.

"Kasin lopulla aloin tajuta, että jatko-opintoihin pääseminen on tärkeää. JOPO-luokalla kaikki sujuu jotenkin helpommin kuin entisessä koulussa ja numerot paranevat. On hyvä, että voi vaihtaa ainetta, kun ei enää jaksaa, eikä myöhästymisiä lasketa minuutin tarkkuudella. Työpaikalla pitää olla ajoissa. Työjaksot ovat kivempia kuin koulu, mutta välillä tekee kouluunkin mieli."

Meri, Joni ja Mike opiskelevat Tehtaanpuistossa erityisopettaja Outi Lindholmin oppilaina. Koulun toista JOPO-luokkaa opettaa erityisopettaja Ansa Savolainen.

Lindholm kertoo, että usein nuoret puhkeavat JOPO-luokalla kukkaan. Onnistumisen kokemukset työpaikalla kantavat kouluun asti.

"Motivaatio lähtee itseluottamuksesta, jota saa työpaikalla. Sama nuori, joka ei millään ehdi kou-

luun yhdeksäksi, aloittaa työpäivän säntillisesti kello kahdeksan tai jopa seitsemältä. Kuuden tunnin työpäivä sujuu hyvin, ja työpaikalta tulee kiitävää palautetta", lisää Savolainen.

JOPO-LUOKAN IDEA on toisaalta tarjota onnistumisen kokemuksia työelämän avulla, toisaalta antaa riittävästi aikaa ja rauhaa opiskeluun.

"Nuoren elämäntilanne huomioidaan koulutyössä. Turvallinen motivoiva opiskeluympäristö syntyy siitä, että jokainen tulee kuulluksi", Lindholm sanoo.

Työjaksot ovat osa opetussuunnitelmaa. Opintosuoritukset kerätään monista suorituksista ja muista kokonaisuuksista.

"Työpaikalla opitut taidot ja kouluopinnot täy-

"Motivaatio lähtee hyvästä itseluottamuksesta."

Koulunkäynti on alkoi maistua, kun Kim Jalokivi (edessä), Mike Sygiäinen (takana), Joni Kor-te ja Meri Mäkihönko siirtyivät JOPO-luokalle.

takaisin

dentävät toisiaan. Samoin kaikki opintokäynnit ovat osa opetusta”, Savolainen selvittää.

Tämä tarkoittaa sitä, että esimerkiksi ravintolassa nuori oppii kotitaloutta, autokorjaamalla fyysikkää ja kemiaa, päiväkodissa biologiaa ja terveystietoa. Vaikka opetus joustaa muodollisesti, tärkeistä asioista ei tingitä.

OPETTAJAT SEURAAVAT työharjoittelua tiiviisti. Savolainen kertoo soittavansa nuoren työpaikalle monta kertaa viikossa ja käyvänsä paikan päällä useasti kuuden viikon jakson aikana. Nuorelle annetaan vastuuta, mutta häntä ei jätetä yksin. Lisäksi nuori pitää työpäiväkirjaa tai tekee raportin työjaksosta.

”Kasi- tai ysiluokkalainen on vielä pieni ihminen ja joutuu työpaikalla ylittämään itsensä monta kertaa. Onnistuminen vahvistaa minäkuvaa ja tuo rohkeutta. Lukukauden edetessä kasvaminen näkyy selvästi ja palkitsee niin oppilasta kuin opettajaa. Myös vanhemmat oppivat luottamaan meihin ja lapseensa”, toteaa Lindholm. ■

Haku luokille meneillään

JOUSTAVA PERUSOPETUS on tarkoitettu oppilaille, jotka haluavat saada peruskoulun päättötodistuksen, mutta joiden opiskelumotivaatio on kateissa. Helsingissä on neljä koulua, joissa on JOPO-luokkia: Alppilan, Tehtaanpuiston ja Vesalan yläasteen koulut sekä Arabian peruskoulu.

”Tyypillinen JOPO-oppilas on sellainen, joka syystä tai toisesta joko lintsaa jatkuvasti tai ei pysty opiskelemaan luokassa muun ryhmän kanssa, mutta haluaa korjata tilannettaan. Jopolaisilla on huoli tulevaisuudestaan ja halu skarpata koulussa ja muussa elämässä”, kertoo erityisopettaja Ansa Savolainen Tehtaanpuiston yläasteelta.

JOPO-luokalle voi hakea suorittamaan vuosiluokkia 7–9. Työpaikkaopiskelun vuoksi oppilaan tulee täyttää meneillään olevana vuonna 14 vuotta. Ideana on suorittaa peruskoulun oppimäärä loppuun ja jatkaa sen jälkeen opintoja lukiossa, ammatillisessa oppilaitoksessa tai oppisopimuskoulutuksessa.

Iso osa opiskelusta tapahtuu muualla kuin koululuokassa: työharjoittelussa, opintokäynneillä ja leirikoulussa. Esimerkiksi Tehtaanpuiston yläasteella työharjoittelua on tavallisesti kolmena päivänä viikossa kuuden viikon jakson ajan, jonka jälkeen seuraa kolmen viikon koulujakso.

Työssä oppilas tutustuu erilaisiin ammatteihin ja töihin sekä oppii kantamaan vastuuta itsestään ja tekemisistään. Lisäksi työn ohella tulee suoritetuksi osa peruskoulun oppimäärästä. Oppimista täydennetään koulutunneilla.

Koulussa opiskellaan itsenäisesti, mutta opettajan tuki ja apu on lähellä. Opettajan lisäksi JOPO-luokassa on nuorisohjaaja, jonka työ painottuu oppilaiden elämänhallintaan ja työpaikka-asioihin.

Haku JOPO-luokille on tänä keväänä 13.4. mennessä. Lisätietoja voi kysyä oman koulun opettajilta, opinto-ohjaajalta tai koulukuraattorilta. Lisätietoa on netissä: www.edu.hel.fi/jopo.

Ohjaaja **Aku Louhimies** tuntee kuvauspaikkansa kuin omat taskunsa.

Urbaanin Suomen kuvaaja

TEKSTI **KATJA ALAJA** KUVA **PERTTI NISONEN**

PIKKUPOIKA KAPUAA jylhiä betoniportaita. Eleettömässä kodissa on isä, tytär ja soittevee. Satamassa värikkäät kontit ja kaksi rakastavaista lähtevät laivojen mukana merten taa. Tämä on sitä Helsinkiä, mihin ohjaaja Aku Louhimies vie katsojansa uutuiselokuva Vuosaaressa.

”Elokuva olisi voitu kuvata muuallakin, vaikka Lauttasaaressa, jos sinne kulkisi metro. Vuosaari edustaa tulevaisuuden Suomea, mahdollisuuksien Suomea. Se on kaunis ja luonnonläheinen, metron päätepysäkki, satama, ja sieltä löytyy niin opiskelija-asuntoja kuin useita miljoonia euroja maksavia huviloita”, Louhimies kuvailee.

VUOSAARESSA JA MUISSA Louhimiehen kuudessa pitkässä elokuvassa kuvauspaikka on näytellyt tärkeää roolia.

”Lähes kaikki elokuvani ovat sijoittuneet nykyaikaan, joten paikoilta on vaadittu realismia. Lasten fantasiaeffassa paikalla ei olisi samanlaisia vaatimuksia”, Louhimies selittää.

Jää mysteeriksi, onko fantasiaelokuva kehitteillä. Louhimiehen *Taru sormusten herrasta* -innostus kuitenkin tiedetään. Fantasia alkoi kiinnostaa häntä jo pikkupoikana.

Vaikka louhimies on asunut Rastilassa Vuosaaren kyljessä, hän ei mitenkään korosta asiaa. Itse elokuvaan on päättynyt useita Louhimiehelle rakkaita maisemia.

”Minusta metrojen liike on kuvauksellisempaa autoihin verrattuna. Vuosaaren kirkko on kuin portti johonkin uuteen. Merenranta on poikkeuksellisen kaunis”, Louhimies listaa.

POIKA NAKKAA ASEEN aaltoihin. Äiti ja hänen pieni tyttärensä katselevat avomerelle elokuvan loppumetreillä.

”Tuolla viimeisellä kohtauksella haettiin ja saatiin avoimuutta. Paikan valintaan vaikuttivat lisäk-

seni ainakin kuvaaja, lavastaja ja järjestelijä. Kaikki paikat valittiin käsikirjoituksen ehdoilla”, Louhimies taustoittaa. Vuosaari-elokuva kertoo ihmisten yksinäisyydestä, rakkauden kaipuusta ja toivosta.

MERI ON OLLUT aina tärkeä elementti Louhimiehelle, sillä hän on syntyperäinen helsinkiläinen. Pikku-Aku lähti usein vanhempiensa kanssa purjehtimaan Itämeren saaristoon. Hän oppi arvostamaan luontoa myös partiossa.

”Olen sitä mieltä, että Santahamina pitää ehdottomasti säilyttää asuinalueena, jos puolustusvoimat ei enää tarvitse sitä. Sen voisi muuttaa Nuuskion tyyliseksi kansallispuistoksi”, Louhimies toivoo.

Hän ulkoilee myös Rastilan lehdossa ja Etelä-Helsingin puistoissa, lähellä nykyistä kotiaan Punavuorella.

”Ja välillä käyn katselemassa tähtiä Ursan tähtitornissa”, Louhimies sanoo. Siinä menee hänen yksityisyytensä raja. Louhimies karttaa elämänsä esittelyä lehtien palstoilla, eikä näytä nauttivan valokuvattavanakaan olemisesta, vaikka poseeraa

tottuneella otteella. Hänestä elokuvaohjaaja ei ole julkisuuden henkilö. Elokuvistaan Louhimies on valmis puhumaan vähän enemmän.

”Minulle tärkeintä on antaa katsojille elokuva, jota pidetään hyvänä ja josta itse olen ylpeä. Vuosaari on elokuvana aika moderni, todella runsas monine ihmiskohtaloineen. Se on yllätyksellinen, sillä toivon, että katsoja ei tiedä, mitä seuraavaksi tapahtuu. Toivon myös, että elokuvan jälkeen hän haluaa jutella siitä kaverinsa kanssa.”

Näkemyks on helppo ymmärtää, sillä pelkän käsikirjoituksen tekeminen vei nelisen vuotta Louhimieheltä, **Mikko Koukulta** ja **Niina Revolta**.

HAASTATTELUN AIKOHIN Louhimies sukkuloi uuden elokuvan kuvausvalmisteluissa. Eräs Vuosaaren tarinoista, tarina vapaapainijasta, alkoi elää omaa elämänsä, sekin Helsingissä. Suurin osa Louhimiehen elokuvista on kuvattu pääkaupungissa.

”Ne ovat olleet urbaaneja tarinoita. Silläkin on toki merkitystä, että suurin osa elokuvantekijöistä asuu pääkaupunkiseudulla. Kuvauksista tulee helposti todella kalliit, jos pitää maksaa majoituskustannuksia, päivärahoja ja sen sellaisia”, Louhimies kertoo.

Hän kiittelee, että yhteistyö viranomaisten kanssa on sujunut hyvin. Esimerkiksi poliisi on sulkenut tarvittaessa liikenteen, ja rakennusvirasto on etsinyt parkkipaikkoja massiiviselle kuvausryhmälle. Vuosaaren kuvauksissa tarvittiin noin 30 ihmistä.

Syksyllä selviää, kuinka moneen maahan tuotantoyhtiö onnistui myymään Vuosaari-elokuvan. Jo nyt joukossa ovat ainakin osatuottajamaat Ruotsi, Saksa, Ranska ja Itävalta sekä seitsemän muuta maata.

Sitten on aivan uuden haasteen vuoro – ensimmäisen englanninkielisen elokuvan kuvaaminen Grönlannissa ja Intiassa. Se on elokuva, joka perustuu **Risto Isomäen** ekologiseen tulevaisuustrilleriin. Mutta ei Sarasvatin hiekasta sen enempää – vielä ■

Aku ”Urban” Louhimies

☛ **Paljasjalkainen stadilainen, asunut Kruununhaassa, Kulosaaressa, Eirassa, Ullanlinnassa, Kannelmäessä, Malmilla, Kalliossa, Hakaniemessä, Sörnäisissä, Siltamäessä, Ruoholahdessa, Kampissa, Laajasalossa, Vuosaaressa ja Punavuorella. Lisäksi rupeamat Sipoossa, Tukholmassa ja Los Angelesissa.**

☛ **Ohjaajan Paha maa -elokuva kahmi kahdeksan Jussi-patsasta vuonna 2005.**

☛ **Louhimiehen ensimmäinen pitkä elokuva, Levottomat, oli hänen lopputyönsä Taideteolliseen korkeakouluun (nyk. Aalto-yliopisto).**

**"Vuosaari
edustaa
tulevaisuutta."**

Muistojen louhija

Marja Pehkonen liikkuu pääkaupungin menneisyydessä kuin kotonaan.

ENSIMMÄINEN MUSEOMUISTONI liittyy Töölön kansakoulun ensimmäisellä luokalla tehtyyn vierailuun Hakasalmen huvilassa, jossa silloin oli esillä valtava pienoismalli vuoden 1878 Helsingistä. Töihin tulin kaupunginmuseoon ensi kertaa kesäijaiseksi vuonna 1976.

Olin opiskellut laajasti muun muassa kirjallisuutta, filosofiaa, kansatiedettä ja taidehistoriaa, mutta ollut kotona hoitamassa äärimmäisen allergista lastamme mieheni keskittyessä väitöskirjan tekoon. Viikkoa ennen väitöstilaisuutta vuokra-asuntomme irtisanottiin ja tuli kiire hakeutua työelämään uuden asunnon rahoittamiseksi. En ollut varsinaisesti suunnitellut museouraa eikä ollut tarkeitus jäädä kaupunginmuseosta eläkkeelle yli 30 vuotta myöhemmin.

OLEN KAKSIKIELISESTÄ työläisperheestä, jonka juuret ovat syvällä Punavuorella. Olen kuudennen polven helsinkiläinen. Isä oli töissä sähkölaitoksella, isoäiti liikennelaitoksella. Helsinki on alun perin ollut ruotsinkielinen ja oli pitkään luontevasti kaksikielinen ja koen outona vihamielisyyden, jota nyt aistii ruotsia puhuvia kohtaan meidän omassa kaupungissamme.

Marja Pehkonen, 67, työskentelee tutkijana Helsingin kaupunginmuseossa.

KUVA: PATRIK LINDSTRÖM

Koulutaustaltani olen latinisti Töölön yhteislyseosta. Nyt voin todeta saaneeni sellaisen perinteen eurooppalaisen hellenistis-humanistisen koulusivistyksen, jollainen alkaa jo olla harvinainen nykyaikana.

MUISTONI HELSINGISTÄ kattavat kuusi vuosikymmentä. Kasvuvuosinani kaupunki oli perin toisenlainen. Suren monia menetettyjen mahdollisuuksien paikkoja, kuten Hakasalmen huvilan ympäriltä hävitettyä laajaa puistoa tai varhaislapsuuteni vihreää ja väljää Lauttasaarta. Koen, että keskikau-pungin tunnelmasta on jotakin tärkeää kadonnut. Ehkä olisi hyvä elävöittää keskustaa myös asunonin ja asukkain, ei vain liiketoiminnalla.

MUSEOTYÖN SATAVUOTISJUHLAN kunniaksi vuonna 2006 kokosin kaupunginmuseon tarinan teokseen *Helsinkiläisten muistojen koti*. Kaupunginmuseola on olemassaolonsa aikana ollut kahdeksan johtajaa ja olen työskennellyt heistä neljän kaudella. Jokainen on ollut omanlaisensa persoona ja kehittänyt omalla tavallaan museotointa. Työympäristössä muutos on ollut valtava, kun ajattelee miten 1970-luvulla työskenneltiin lyijykynän ja paperin kanssa ennen kuin tietokoneet otettiin käyttöön 1990-luvulla. Tosin ihmisen käsi monesti on ko-netta nopeampi.

KAUPUNGINMUSEOLLA ON hienot kokoelmat, joita mielellään näyttäisi yleisölle nykyistä laajemmin. Näyttelytoiminta vaatii kuitenkin resursseja, tarvitaan konservointia ja tutkimusta. Näyttely ei synny niin, että esineitä ladotaan varastosta esille. Kulttuurihistoriallisten museoiden arvostus ei näinä aikoina ole kohdallaan, mikä paistaa puheissa ja teoissa. Vallalla on tietynlainen historiattomuus. Olisi kuitenkin tärkeää voida vastata jokaisen uuden sukupolven tiedon tarpeisiin ja kertoa monipuolisesti pääkaupungin menneisyydestä. Se on järkevä selvitysmistarina.

OLEN SUKELTANUT syvälle Helsingin historian kerrostumiin ja kirjaimellisesti maan alle tutkiessani kaupungin vanhoja hautausmaita. Aloitin vuonna 1987 Hietaniemen vanhalla hautausmaalla, jossa oltiin tuolloin hävittämässä suuri osa kulttuurihistoriallisesti arvokkaista vanhoista haudoista. Vuosikymmenien työ poiki lopulta teoksen *Hauraita muistoja Helsingin hautausmailta*, joka ulottuu Helsingin perustamisen ajoilta nykypäiviin.

Harva ymmärtää, että Senaatintorin olutteltat pystytetään 1600- ja 1700-luvulla eläneiden helsinkiläispolvien hautojen päälle. Siellä he kaikki yhä lepäävät, kolmessa kerroksessa kiveyksen alla. Haaveilen, että tori voitaisiin kaivaa auki ja tutkia tuo väestö perin pohjin viimeisimmällä tekniikalla.

Vanhakaupungin alueella ja kirkon paikalla vallitsee aivan erityinen tunnelma. Näkymä merelle on sama kuin 1500-luvulla, jolloin ensimmäinen Helsinki rakennettiin. Toivon, että tämä paikka saa jäädä rauhaansa ja säilyttää muistonsa.

TOIMITTAJA RITA EKELUND

Kirjoitussarjassa erilaiset helsinkiläiset kertovat suhteestaan pääkaupunkiin.

LUKUKOKEMUS

Mitä oli ennen muotoilua?

"KÄSITYÖTAITO SEKÄ esineiden muoto ja ulkonäkö kulkivat käsi kädessä ennen teollisuustuotannon aikaa. Muotoilun käsite syntyi kun teollinen tuotanto läpäisi eurooppalaisen tavaramaailman 1800-luvulla", kirjoittaa **Minna Sarantola-Weiss** *Made in Helsinki 1700–2012* -kirjan johdannossa.

HELSINGIN KAUPUNGINMUSEON julkaisema mukava teos kertoo museon kokoelmiin tallentuneiden helsinkiläisten käsityöläisten ja muiden taitajien työstä ja tuotteista 1700-luvulta lähtien. Kirjassa esitellään muun muassa hopeaseppien, nyörinpunojien, peilinvalmistajien, modistien ja reklaamimaalareiden osaamista.

Helsingin pääkaupunkiasema vuodesta 1812 eteenpäin takasi laatutietoisuuden ja ostokykyisen asiakaskunnan niin arkiesineiden kuin yleisyystarvikkeiden, kuten perukien, valmistajille. Läheinen yhteys maailmankaupunki Pietariin mahdollisti käsityöläisille ajan muotivirtausten tiiviin seuraamisen.

Uudempi klassikoita kirjassa edustaa esimerkiksi Helsingin Rautasankytehtaan heteka. Nyt kulttuurihistoriallisiin museoihin tallentuu jo jälkiteollista esineistöä. Samalla ympäristöarvojen ja yksilöllisyyden korostaminen tuovat taas asiakkaita uusille käsityöryttille.

KESÄKUUSSA HAKASALMEN huvilassa avautuu *Made in Helsinki 1700–2012* -näyttely. Kirjan tapaan se on osa Helsingin designpääkaupunkivuoden ohjelmaa.

Loisteliaasti kuvitettu lähes 300-sivuinen teos on jo palkittu vuoden kirjana Antalis Design & Print Awards -kilpailussa.

TEKSTI RITA EKELUND

Made in Helsinki 1700–2012. Helsinkiläisen työn hedelmiä kolmelta vuosisadalta. Helsingin kaupunginmuseo 2011.

Änkytyksen selättäjä

VALKOKANKAALLA HURMANNUT *Kuninkaan puhe* nähdään nyt Kaupunginteatterin suurella näyttämöllä. Kari Heiskanen on ohjannut Carl-Kristian Rundmanista änkyttävän kuninkaan, Pertti Sveholmista puheterapeutti Lionel Loguen ja Vuokko Hovatasta kuningatar

Elisabethin. Tositapahtumiin perustuva draama kertoo niin sisusta kuin ystävyydestä yli luokkarajojen. Peruslippu 32–27 e/ 43–38 e, p. 09 394 022 tai Lippupiste.

KUVA: CHARLOTTE ESTMAN-WENNSTRÖM

Menoksi

KUVA: KIMMO BRANDT

"Remontti lisäsi Talvipuutarhan valoisuutta ja toimivuutta", iloitsee puutarhuri Sari Hartikainen.

Keidas kutsuu viivähtämään

Talvipuutarha on remontin jäljiltä upea keidas, jossa viihtyy koko perhe. Uudet ja harvinaiset lajit houkuttelevat vieraita kaukaakin.

"LAPSIA KIINNOSTAVAT lihansyöjäkasvimme ja kalamme. Orkideaharrastajat tulevat katsomaan lumikuningattariamme. Osa haluaa vain istuskella rauhassa. Kesällä saamme todennäköisesti kahvilan piharakennukseemme, mutta siihen asti kävijöiden on pärjättävä omin eväin, ja toki senkin jälkeen saa tuoda termospullonsa mukanaan", kertoo puutarhuri Sari Hartikainen.

Talvipuutarha on remontin jäljiltä entistä avaramman tuntuinen kasvien uusimisen ja erilaisen sijoittelun ansiosta. Uusia lajeja on hankittu esimerkiksi Tarton kasvitieteellisestä puutarhasta. Ensi kertaa tiloissa

nähdään muun muassa lamppuharjoja ja maorihehkupuita. Vanhin kasvi, yli satavuotias kameliapuu, kukkii parhaillaan. Myös suuri kuningasmagnolia ja huonekuusi ihasuttavat kävijöitä, ja harva on nähnyt missään yhtä isoja rahapuitakaan. Vuodenaikojäuhlineen tuodaan esiin kausikukin narsisseista joulutähtiin. Kaikkiaan lajeja on yli pari sataa.

Talvipuutarhassa uusittiin puolitoistavuotisen remontin aikana kaikki lajit ja kunnostettiin raken-

teita. Länsisiiven seinät maalattiin lämpimin sävyin ja Palmusalin päätyseinän kalkituksen alta paljastettiin **Salomo Wuorion** her-

KUVA: KIMMO BRANDT

kä seinämaalaus vuodelta 1893. Vessatilat uusittiin esteettömmiksi. Henkilökunta sai Kaktushuoneen päätyyn tilan kasvien hoitamista ja työkalujen säilyttämistä varten.

☞ Värikäs kolibri-kukka viihtyy Palmusalissa.

KUVA: PLUGI

Nukketeatteria

VAIKKA Talvipuutarhassa ei enää nykyisin ole pääsiäisenä sirkuttamassa tipuja, päästään niistä iloitsemaan nukketeatteriesityksessä Pääsiäiskorttiseikkailu 5.–7.4. kello 13 ja 15. Nukketeatteri Sytyt kertoo vaarin saamien korttien avulla pääsiäisperinteistä aina noidista tipuihin. Maksuton esitys sopii koko perheelle.

Kenraalimajuri **Jakob Julius af Lindforsin** rakennuttama ja arkkitehti **Karl Gustaf Nyströmin** suunnittelema Talvipuutarha avattiin yleisölle vuonna 1893. Sittenmin Lindfors lahjoitti rakennuksen Suomen puutarhayhdistykselle, ja Helsingin kaupunki osti paikan vuonna 1907. Lindforsin tahtoa kunnioitetaan yhä eikä vierailijoilta peritä sisäänpääsymaksua.

Talvipuutarha, Hammarskjöldintie 1, avoinna ti klo 9–15, ke–pe klo 12–15, la–su klo 12–16, p. 09 310 39985, www.hel.fi/hki/hkr/fi/Viheralueet/Talvipuutarha.

TIINA KOTKA

Juuri musaa!

JUURIMUSIIKKI ja vintage täyttävät Savoy-teatterin 13.–15.4. Levy-, vaate- ja käyttötavaramyyjät tarjoilevat houkutuksiaan 15.4. kello 11–17, ja livemusiikkia-kin nautitaan. *Stompin' at the Savoy*-tapahtuman avaa 13.4. kello 19 Honey B &

T-Bones (kuvassa) feat. Paleface,

Steve James (USA), Queen Fatima & the Royal Four. 14.4. kello 19 ovat vuorossa Dave Arcari (UK) & the Helsinki Hellraisers, Beat From Palookaville (Swe), Sven Zetterberg (Swe), Tail Dragger W. Bob Corritore (USA). Konserttiliput alk. 28/26 e, 10 e (lapset), p. 09 310 12000 ja Lippupalvelu.

Taide-elämyksiä vessassa

KAUPUNGINTALON yleisövessojen näyttely *FLUSH* huuhtelee jämhätäneitä taidekäsityksiä 30.9. asti valokuvan, installaation, musiikin ja videon keinoin. Esimerkiksi Petri Ala-Maunus on luonut teoksensa *WC Paradise* (kuvassa) kaakelinkokoisista paloista. Minna Suoniemi puolestaan tutkii Lullaby-videoteoksessaan äitilapsi-suhdetta luomalla murisevan torahampaisen petoäidin, jota vauva ei osaa pelätä. Näyttely on osa Helsinki Photography Biennalin ohjelmaa. Vapaa pääsy.

KUVA: PETRI ALA-MAUNUS, "WC PARADISE"

TANSSIA

KUVA: SAKARI VIITA

Tanssi kuin unta

SUSANNA LEINONEN COMPANYN kiitetty, unenomainen tanssiteos *Sokea mieli* pureutuu muun muassa ihmissuhteiden ristiriitoihin Stoassa. Esitysten jälkeen yleisö voi kysellä työryhmäläisiltä teoksesta. Koreografi Leinonen on Stoaan residenssitaiteilija vuodet 2012–2014 ja talossa tullaankin tutustumaan hänen teoksiinsa niin taiteilijatapaamisten, avoimien harjoitusten, työpajojen kuin kansainvälisten ryhmien kanssa järjestettävien yhteisiltojen avulla.

Esitykset 14. ja 15.4. klo 16 sekä 17. ja 19.4. klo 19, liput 20/12 e, p. 09 310 12000 tai Lippupalvelu.

MUSIIKKIA

Klassisen kauneutta

KAMARIMUSIIKKIKONSERTTI tuo Beethovenin, Glinkan ja Schumannin musiikin Kanneltaloon amerikkalaisen nuoren polven huippusellistin Bion Tsangin ja suomalaislahjakkuuksien Henri Sigfridsson (piano) ja Lilli Maijala (alttoviulu) voimin 3.4. kello 19. Musiikki-toimittaja Hannu-Ilari Lampilan alustus tuntia ennen Kanneltalon kahvilassa, vapaa pääsy. *Kamari 21: Virtuoosit kohtaavat* -konsertin liput 12/8 e, lipunmyynti (09) 310 12000 ja Lippupalvelu.

KUVA: MIKKO HARMA

Lilli Maijala

Iskelmähelmet kimaltavat

EUPHORIA BRASS SEXTET tempaa kuulijansa iskelmän kulta-aikaan Malmitalossa. Laulusolisti Emilia Nyman luotaa aikamatkaa Pikku pikku bikineissä Suklaasydämeen ja Paratiisiin asti, orkesterin tarjoillessa instrumentaali-välipaloina sovituksiaan. Lippuja (5/10 e) saa 20.5. klo 15 ja klo 18 oleviin konsertteihin lipunmyynnistä 09 310 12000 ja Lippupalvelusta.

KUVA: JOHANNES WILÉNUS

Euphoria Brass Sextet

Ikivihreitä Amerikasta

METROPOLIA ORKESTERI solisteineen heittäytyy Savoy-teatterissa Hollywood-elokuvista ja Broadway-musiikaaleista tuttujen ikivihreiden maailmaan. Laulusolisteina on opiskelijoiden lisäksi mm. jazzlaulaja Juki Välipakka, kapellimestarina Jere Laukkanen. Ennakkolippuja (20/10 e) saa 24.5. klo 19–21 olevaan konserttiin Lippupalvelusta.

Lailaa ja Olaa svengaten

JASO BIG BAND laulusolisteinaan Milana Misis ja Mikael Konttinen sukeltaa iskelmän ja tangon pyörteisiin Kanneltalossa 14.4. kello 16 esittäen Laila Kinnusen ja Olavi Virran tutuiksi tekemiä kappaleita. *Laila Kinnunen ja Olavi Virta – svengaten!* -konsertin liput 25/18 e, p. 09 310 12000 ja Lippupalvelu.

KUVA: MIKKO HARMA

Milana Misis

KUVA: VUOKKO SALO

Mikael Konttinen

Sirkustelua vauvoille

SIRKUS VALTAA kulttuuritalot vauvojen ja vanhempien riemuksi huhtikuussa. Monitaideyhdistys Piste *Vau vanne* -esityksessä viuhuvat pallo, renkaat ja vanteet. Rekvisiittaa ja lavasteita tutkitaan joukolla ja kokeillaan työpajassa pariakrobatialiikkeitä. Ikäsuositus 3–12 kk, kesto n. 30 min ja työpaja 30 min.

Esitykset 21.4. klo 13 Kanneltalossa ja 25.4. klo 10, 12 ja 14 Stoassa, liput 5 €/vauva ja vanhempi. Lisäksi Malmitalossa ilmaisesitykset 22.4. klo 10, 12 ja 14, vapaaliput Malmitalosta 22.4. klo 9.30 alkaen. Muut liput numerosta 09 310 12000 ja Lippupalvelusta.

KUVA: JOONAS MARTIKAINEN

Nostalgiamatkalle

KAUPUNGINMUSEO tempaa aika-matkalle 1930–60-luvuille elokuvien Helsinkiin. Nostalgiaa pursuavassa näyttelyssä saa aimo annoksen tietoa aina elokuvien kuvauspaikoista lavasteiden tekijöihin ja designiin. *Enemmän funkista, Reino!* – *Design Helsinki-elokuvissa* näyttää esimerkiksi kuvan Regina Linnanheimon – Mieheke-elokuvan laulajatar Suokuman – näyttävän studio-lavasteissa, joihin yhdistettiin ulkokuvaa Munkkiniemen kartanosta. Sofiankatu 4:ään on vapaa pääsy.

KUVA: SUOMI-FILMI OY-KOKOELMA / KAVA

Huuliharpistien Hendrix

HUULIHARPISTIEN

Jimi Hendrixiksi luonnehdittu Carlos del Junco on kuubalais-syntyinen kanadalainen, joka ammentaa bluespohjaiseen soittoon- sa vaikutteita jazzista ja latinalaisrytmeistä. Carlosin kitaristina on Tommi Laine, basistina Jaska Prepula ja

rumpalina Juppo Paavola Malmitalon konsertissa 26.4. klo 19, liput 10 e, p. 09 310 12000 ja Lippupalvelu.

Nuorta vimmaa

NUORTEN BÄNDIKATSELMUS *Junnu-vimma* kerää 10–15-vuotiaiden bändit pääkaupunkiseudulta esittelemään taitojaan 30.–31.3. Arabian nuorisotalolle (Arabianpolku 1 A 2). Tapahtumaan on vapaa pääsy.

NÄYTTELY

Kaupunkikuvia

KAUPUNGINMUSEOSSA nähdään 30 suomalaisen ja ulkomaisen taiteilijan valokuvia tämän päivän kaupungeista asukkaaneen Helsinki Photography Biennialin päänäyttelyinä. Hakasalmen huvilan näyttelyn (22.4. asti) teema on Kaupungin tila ja Sederholmin talon (29.4. asti) Eletty kaupunki alla. Näyttelyt ovat avoinna ke–su klo 11–17, to klo 11–19, vapaa pääsy.

MUKSUILLE

Vaippakansan karnevaali

Mörön unisukat

ALLE KOLMIVUOTIAIDEN ikioma tapahtuma täyttää Malmitalon 22.4. kello 10–14. Työpajoissa voi vaikka kylpeä väreissä, jammailla muskarissa ja tuunata tiskirätin. Kestovaippakirppis. Ohjelmaa: klo 10 ja 12 Satu Sopanen ja Tuttiorkesterin pojat: Laa laa laa – lauletaan lastenlauluja; klo 10 ja 11.30 Kurahousukirahvi: PURKKIPURKKIPURKKI; klo 11 ja 13 Nukketeatterikeskus Pöijä: Mörön unisukat (kuvassa); klo 10, 12 ja 14 *Vau vanne* -sirkusesitys ja työpaja. Tapahtumaan on vapaa pääsy, ja vapaalippuja esityksiin jaetaan Malmitalossa 22.4. klo 9.30 alkaen.

Satu Sopanen ja Tuttiorkesteri

Linnut arkkitehteinä

ANNANTALON toimintagalleriassa ART LAB:ssä tutustutaan Lintukoto-näyttelyn ja omien kokeilujen avulla siivekkaiden arkkitehtuuriin 18.4.–21.6. Kirjakahvilan kuvitusnäyttelyt esittelevät lastenkirjojen Helsinkiä. 12.4.–13.5. esittäytyy Jenni Tuomisen ja Tomi Kontion Keltainen Kaupunki ja 16.5.–20.6. Aino Havukaisen sekä Sami Toivosen Tatum ja Patun Helsinki.

World Design Capital Helsinki 2012 -ohjelmaa.

Hassuja setiä

LASTEN SUOSIKKI Herra Heinämäen lato-orkesteri nostaa tiukimmatkin suupielet ylös iloittelevilla sanoituksillaan ja rennonrempeällä menollaan Kanneltalossa 15.4. klo 13; liput 5 e, p. 09 310 12000 ja Lippupalvelu.

MUUTA MENOA

Vanhaa Stadia kankaalta

200-VUOTIAAN pääkaupungin kunniaksi Vuotalossa sukkelataan elokuva-sarjalla *Kadonneet korttelit* Helsingin lähihistoriaan, muun muassa Pukinmäen ja Malmin vanhoihin huviloihin, keskustan arvokennuksiin ja liikennejär-

jestelyiden muutoksiin. 13.4. klo 18 alkavien neljän dokumenttielokuvan yhteiskesto on 90 min., vapaa pääsy.

Sarja on osa Helsinki 200 vuotta pääkaupunkina -ohjelmaa.

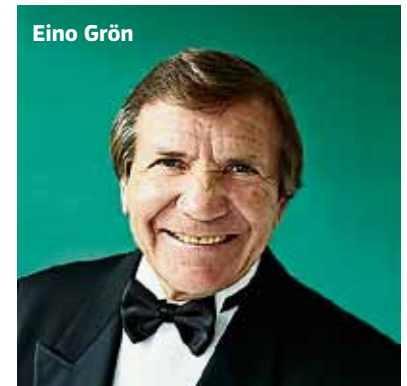
KUVA: PLUGI

Askartelemaan pääsiäiseksi

UUOTALON Pääsiäispajassa askarrelaan virpomisvitsoja ja pääsiäispinssejä koko perheen voimin 31.3. kello 10–13, vapaa pääsy. Senioreille on Pääsiäistanssit 3.4. kello 13, liput 5 e, p. 09 310 12000 ja Lippupalvelu.

Eino Grönin elämästä

ISKELMÄLAULAJA Eino Grön kertoo elämästään ja kappaleistaan Vuotalon Senioritiistaissa 8.5. kello 14. Grön tunnetaan erityisesti tangoistaan. Liput (10 e), p. 09 310 12000 ja Lippupalvelusta.

Eino Grön

Designvisa

KUVAT: KIMMO LEVONEN, KUVASSA EERO AARNIO

EERO AARNION VUONNA 1963 suunnittelema Pallo tuoli on yksi suomalaisen designin rakastetuimmista klassikoista. Ajattoman mestariteoksensa Aarnio muotoili lasikuidusta. Kenties siksi, että jo koulupoikana hän tunsi mielenkiintoa eri materiaaleja kohtaan. Designvisamme tämänkertainen kysymys kuuluukin: **Mistä koulusta Eero Aarnio aikoinaan kirjoitti ylioppilaaksi?**

Voit osallistua kilpailuun kertomalla vastauksesi 3.5. mennessä osoitteessa www.wdchelsinki2012.fi/designvisa tai lähettämällä vastauksesi osoitteeseen: World Design Capital Helsinki 2012, PL 2012, 00099 Helsinki.

Kaikkien vastanneiden kesken arvomme viisi Tikaun ekologisia kangaskassia (kuvassa), joiden grafiikan on suunnitellut muotoilija **Oiva Toikka**. Oikea vastaus Aarnio-kysymykseen kerrotaan Helsinki-infon seuraavassa numerossa.

Edellisessä Designvisassa kysyttiin, kuinka korkeita **Alvar Aallon** Turun messuille vuonna 1929 piirtämät, Helsingin katukuvaa tänä vuonna koristavat, tornimaiset pylonnit ovat? Oikea vastaus on 13 metriä. Kiitos kaikille osallistujille! Palkinnot on toimitettu voittajille.

HELSENKI ON 2012 MAAILMAN DESIGNPÄÄKAUPUNKI YHDESSÄ ESPOON, VANTAAN, KAUNIAISTEN JA LAHDEN KANSSA.

Lukijakilpailu

NUOREN PÄÄKAUPUNKIIMME rakennettiin lukuisia näyttäviä julkisia rakennuksia heti 1800-luvun alkupuolella. Missä päin Helsinkiä on katukuvaan kuulunut tämä rakennus?

Vastaus edellisen lehden kysymykseen

EDELISESSÄ KYSYMYSKUVASSA oli kyseessä pääkaupunkimme kohtalonhetket helmikuussa 1944.

Neuvostoliiton suorittamien suurpommitusten aikainen tuhoutunut rakennus sijaitsi Kangasalan tie 6:n ja Somerontie 9:n kulmauksessa. 1920-luvulla rakennettu talo sortui kolmen pommin yhteisvaikutuksesta.

Talo rakennettiin uudelleen sodan jälkeen. Alueelle putosi lukuisia pommeja. Viisi henkilöä sai surmansa sekä lukuisia puutaloja tuhoutui.

Vastaukset pyydetään toimittamaan viimeistään 3.5. osoitteella Helsinki-info, "Lukijakilpailu", PL 1, 00099 Helsingin kaupunki tai sähköpostitse osoitteeseen helsinki-info.lukijakilpailu@hel.fi. Muistakaa liittää vastaukseen postiosoitteenne mahdollista kirjapalkinnon voittamista varten.

MARTTI HELMINEN

Oikein vastanneiden joukosta arvottiin voittajaksi **Jukka E. Vesa**. Palkintokirja on lähetetty voittajalle. Onnittelumme!

IN ENGLISH

Educating citizens of the future

KUVAT: RHINOCEROS OY

The Meri-Rastila school in eastern Helsinki is at the core of the changing nature of increasingly international Helsinki. The school shows how to build harmony amidst diversity.

IN LATE FEBRUARY, an exhibition of the Chinese New Year meets the pupils, staff and visitors in the lobby of the Meri-Rastila comprehensive school for stages 1–6. As always, the walls are covered with drawings by pupils that reflect the cultural diversity of the school; the school has pupils from 15–20 different cultural backgrounds.

To a recent merry winter festivity traditionally celebrated with buns in Finland, Somali mothers brought sambosas – savory pastries typical of their culture. The teachers were quick to grab the sambosas rather than the buns. "We all know how good the sambosas are and really appreciate them, says Principal **Katja Kankaanranta**.

The small anecdote about appreciation of cultural diversity says a lot about the school.

Contrary to some commonly-held expectations, the realities of the Meri-Rastila school are not overly challenged by multi-culturalism.

"Some of the children eat pork, others don't, and many girls wear scarves," Kankaanranta says, "but besides details like that, cultural diversity is not obvious in any particular way. We run a normal Helsinki school here – and a good school to that!"

The schoolhouse is in the centre of a tight-knit community. The children come from a radius of only 0.5 kilometres. Many have started their community life at the daycare centre located in the same building.

Read more:
www.hel.fi/helsinki-info In English

KUVAT: VASTAUSKUVAT PUOLUSTUSVOIMAT, KYSYMYSKUVA KANSALLISARKISTO

VENÄJÄN KEISARI Aleksanteri I määräsi kirjeessään 8. huhtikuuta 1812 Helsingin Suomen suuriruhtinaskunnan pääkaupungiksi. Helsingin valinta käynnisti vuonna 1550 perus-

tetun kaupungin nopean kasvun ja loi pohjan sen kehittymiselle Suomen talouden ja hallinnon, korkeimman opetuksen ja kulttuurielämän keskuksiksi.

Suomen pääkaupunkina Helsingistä rakentui kansakunnan edustuksellinen näyttämö. Samalla se

on tarjonnut työtä ja asuntoja alati kasvavalle väestölle. Kasvava kaupunki on ottanut vastaan suomalaisia ja muunmaalaisia muuttajia, joista kaikista on tullut uusia helsinkiläisiä. Kaupungista on vähitellen muotoutunut moderni eurooppalainen metropoli.

Juhlavuosi 2012

Eläkeläinen **Aune Lätti**, koululainen **Heritieux Kialanda** ja muusikko **Emma Salokoski** aikovat osallistua juhluvuden tapahtumiin.

"Puotilan merenrannoilla on ihania kävelyreittejä", Aune Lätti kertoo.

KUN HELSINKI nyt täyttää pääkaupunkina 200 vuotta, pääroolissa ovat kaupunki ja sen asukkaat. Juhlavuoden laajasta kattauksesta löytyy ohjelmaa jokaiselle kaupunkilaiselle. Tapahtumia on kymmeniä pitkin kaupunkia. Juhlavuoden ohjelma löytyy verkko-osoitteesta www.helsinki200.fi.

En fest för alla

ÅR 1812 BLEV Helsingfors huvudstad. Jubileumsåret kastar en blick bakåt på den 200-åriga huvudstadens historia och erbjuder ett tillfälle att feta. Läs om årets festgata, Unionsgatan, som sammanför märkeshändelser och institutioner i Helsingfors historia, se s. 26 i denna tidning. Programmet för jubileumsåret finns på nätet: www.helsinki200.fi/sv.

Näyttelyyn ja konsertteihin

TEKSTI TIINA TORPPA KUVA PERTTI NISONEN

AUNE LÄTTI, 71, kaavailee, että Helsingin juhluvuden *Pää ja sydän*-niminen näyttely Virka Galleriassa voi päästä kolmen sisaren kuukausikokouksen ohjelmaan.

"Tutustumme kahden siskoni kanssa taidenäyttelyyn tai muuhun tapahtumaan ja menemme sitten yhdessä ulos syömään", Lätti selittää sisarusten vakituista tapaamista, josta he kutsuvat nimellä kuukausikokous.

Musiikinystävänsä Lätti aikoo suunnistaa myös Helsingin yliopiston juhlasalin *Soivat kaupungit*-konsertteihin.

"Huhtikuussa on luvassa Sibeliusta ja muuta kiinnostavaa", Lätti on huomannut.

Eläkkeellä oleva Aune sekä hänen hieman nuoremmat sisarensa Airi ja Aino ovat kaikki kolme tehneet pitkät työurat pankissa. Nyt eläkepäivinä he asuvat lähekkäin toisiaan, Aune Puotilassa, Airi ja Aino Vuosaare-

nessa. Karjalan evakkopariskunnan kolme tytärtä muuttivat Savosta Heinävedeltä yksi toisensa jälkeen Helsinkiin.

Aluksi Vuosaareen asettunut Lätti asuu nykyään avomiehensä kanssa Puotilassa. Itä-Helsinki on muuttanut ja kaupunkimaistunut. Vuosaarestakin on tullut kuin oma kaupunkinsa.

"1960-luvulla Itäkeskus oli kuin

maaseutua. Aukkaat tunsivat alueen nimellä Nymanin pellot. Siellä lehmät laidunsivat ja jänikset juoksivat", Lätti kuvailee kauppakeskusta edeltävää aikaa.

"Vaikka pääkaupunkiseudulle on tullut uudempiakin kauppakeskuksia, Itäkeskus on minun suosikkini, niin kansainvälinen ja elävä", Lätti sanoo. Hän vertaa Itäkeskuksen tunnelmaa "rosoisen elävään Kallioon".

Pää ja sydän -juhlanäyttely

JUHLANÄYTTELY AVAA 200-vuotiaan pääkaupungin vaiheet katsoen niin kaupungin päätä kuin sydäntäkin.

Helsinki nostetaan pääkaupungiksi muun muassa hyvän sataman ja mahtavan meriliinnoituksen ansiosta. Uuden aseman mukaisen hallintokeskuksen rakentaminen synnyttää Venäjän keisarien maun mukaisen empirekeskustan.

Kaivopuiston kylpylän rakentaminen tekee Helsingistä ensimmäistä kertaa kylpylä- ja matkailukaupungin. Höyrylaivat ja pian myös rautatiet vievät tavaraa ja ihmisiä Pietariin ja kauemmas. Nykyajan mukavuudet – vesijohdot, viemärit, kaa-

suvalo ja sähköt – tulevat Helsinkiin mannermaan tahdissa.

Näyttely kertoo myös elämän varjopuolista. Pääkaupungin asukkaita koettelevat nälkävuodet ja tulipalot, koleraepidemioiden, kansakunnan jakanut sisällissota ja toisen maailmansodan pommitukset.

Kaupunkiin liitetään uusia maa-alueita ja alkaa lähiöiden rakentaminen. Urheiluelämä huipentuu Helsingin olympialaisiin vuonna 1952. Huomisen historiaa tekevät tämän päivän helsinkiläiset.

Näyttelystä lähtiessään kävijä saa mukaansa esitteen, jonka avulla hän voi omatoimisesti jatkaa kierrostaan

Helsingin olympialaiset 1952.

KUVA: YRJO KOHONEN / HELSINGIN KAUPUNGINMUSEO

Gallerian ulkopuolella, Senaatintoria ympäröivillä historiallisilla paikoilla.
Virka Galleria kaupungintalossa, Sofiankatu 1, Pohjoisesplanadi 11–13, 4.4.–17.6. ma–pe 9–19, la–su 11–16. Vapaa pääsy.

Engelin koti

MITÄ HELSINGIN monumentaalisen keskustan luoneen empiren mestarin yksityiskirjeet kertovat hänen ajatuksistaan? Entä millaisessa kodissa Engel itse asui?

Näyttelyssä *Carl Ludvig Engel – koti Helsingissä, sydän Berliinissä* kävijä pääsee tutustumaan arkkitehdin yksityiseen puoleen, mutta myös pääkaupungin arvokkaiden suunnitelmien.

Kansallismuseo, Mannerheimintie 34, 29.4. asti, ti–su klo 11–18. Vapaa pääsy.

HELSINGIN KAUPUNGINMUSEO

TAPAHTUMAT

Soivat kaupungit

HELSINGIN yliopiston musiikkiseuran konserttisarjassa jokainen konsertti on omistettu nimikkokaupungilleen.

2.4. klo 18 Alger. Fabianinkatu 26, Kielikeskus. Vapaa pääsy.

16.4. klo 18 Pariisi – musiikkia Marcel Proustin maailmasta. Fabianinkatu 26. Vapaa pääsy.

28.4. klo 17 Helsinki – Sibeliuksen Kullervo 120 vuotta. Yliopiston juhlasali, Unioninkatu 34. Maksullinen.

7.5. klo 19 Vaeltavat säveltäjät. Yliopiston juhlasali. Vapaa pääsy.

Baletti juhlii

SUOMEN Kansallisbaletti saapuu 90-vuotisjuhlansa kunniaksi Senaatintorin ulkoilmanäyttämölle. Tanssijat esittävät ohjelmistosta läpileikkauksen. Mukana on niin klassista balettia kun nykytanssiaakin. Vapaa pääsy.

Senaatintori 25.5. klo 19.

Maailman kirjat

SAMANA viikonloppuna kun Kaisaniemen puistossa juhlii *Maailma kylässä*, Rautatien torin valtaavat *Maailman kirjat*. Molemmissa tapahtumissa tämän vuoden teemoina kulkevat demokratia ja ruoka. Rautatien torilla yleisö pääsee selailemaan kirjoja ja seuraamaan inspiroivia keskusteluja. Maantieteellisiä painotuksia ovat Lähi-Itä ja Pohjois-Afrikka. Paikalle saapuu kansainvälisesti tunnettu algerialaiskirjailija Boualem Sansal sekä suomalaisia ja Helsingissä asuvia ulkomaalaisia kirjailijoita.

Demokratiafoorumi Rautatien torilla 26.–27.5. Vapaa pääsy.

Koko Suomen Helsinki

SUOMEN lapset onnittelevat Helsinkiä piirroksin ja kertovat kotiseudustaan. **Postimuseo 14.5.–21.6. Pääpostitalo, Asema-aukio 5 H. Avoimena ma–ke klo 11–18, to 11–20, pe 11–18, la 12–17.**

"Jos en asuisi Katajanokalla, haluaisin asua ehkä Ruoholahdessa", Heritieux Kialanda pohtii.

Sarjakuvia kirjateltasta

TEKSTI TIINA TORPPA KUVA PERTTI NISONEN

KUUDETTA LUOKKAA alakoulussa käyvä **Heritieux Kialanda** luettelee mieluisia kouluaineitaan: "Liikunta, matikka ja joskus äidinkieli, eli silloin kun ei tarvitse kirjoittaa vaan saa lukea."

13-vuotiaan pojan mielestä paras ta lukemista ovat sarjakuvat, ja siitä syystä Heritieux voisi kuvitella katsastavansa toukokuussa pidettävän *Maailma kylässä* -tapahtuman yhteydessä Helsingin Rautatien torille saapuvan *Maailman kirjat* -tapahtuman kirjatelttojen sarjakuvatarronnan.

Suomen pääkaupungin keskustan tuntumassa varttuneelle angolalaispojalle *Maailman kirjat* - ja *Maailma kylässä* -tapahtumien paikat, Rautatien tori ja Kaisaniemen puisto, ovat ennes-

tään tuttuja kolkkia.

Kaisaniemen kouluun Heritieux matkaa kerran viikossa portugalin kielen tunnille. Portugali on pääkieli Afrikan Angolassa, josta Kialandan perhe on alun perin kotoisin. Perhe puhuu kotona myös toista kieltä, lingalaa.

Heritieux on syntynyt Suomessa, käynyt päiväkodit ja esikoulut Katajanokalla.

"Katajanokalla hyviä paikkoja ovat oman talon piha ja Alepan mäki", Heritieux sanoo.

Kun viimeisetkin lumet suostuvat sulamaan Heritieux'n kotikulmilla sijaitsevan Ulkoministeriön rakennuksen viereisestä Alepan mäestä ja pää-

kaupungin katujen asfaltti lopulta kuivuu, Heritieux vihdoin pääsee ulos skeittaamaan. Skeittailuun vaatii rutiinikuivan asfaltin. Talviaikaan Heritieux ystävineen toisinaan matkustaa metrolla Kontulan sisäkeittihalliin harrastuksensa pariin.

"Pidän enemmän kesästä, mikä johtuu siitä, että olen itse syntynyt kesäkuussa", Heritieux sanoo.

Katajanokalle kotiutuneen perheen vanhemmat ovat kotoisin Angolan pääkaupungista, Luandasta. Heritieux'n pääkaupunki on silti Helsinki.

"Enhän minä ole edes ikinä käynyt Angolassa enkä osaa mitenkään kuvitella, minkälaista elämä siellä on", poika sanoo.

Säveliä Stadista

TUOMARI NURMIO yhtyeineen esittää toukokuussa vanhoja ja uusia lauluja Stadista.

Dumari ja Spuget: Stikkaa lampuun eldis -konsertissa kuullaan pääkaupungin omaa kieltä, Stadin slangia.

Helsingin kaduilla on puhuttu suomea, ruotsia ja venäjää. Nämä kaikki antoivat vaikutteita Suomen oloissa ainutlaatuisen alakulttuurikielen syntymiselle.

Slangissa ja Tuomari Nurmion esittämässä lauluissa soi Helsingin sielu.

☎ **Savoy-teatteri, Kasarmikatu 46–48, 12.5. klo 19. Liput alkaen 25/23 e.**

KUVA: LEIF LAAKSONEN

Tyylivinkkejä

HELPA, Helsingin palvelualan oppilaitos, tuo vaatetus- ja kauneusalan opiskelijat kaupungille jakamaan kaupunkilaisille ilmaisia vinkkejä puukeutumisesta, väleistä ja tyyleistä.

☎ **Aleksanterinkatu ja Senaatintori, torstaina 10.5.**

Kaartin Pataljoona 200 vuotta

KUNNIKKAAN KAARTIN Pataljoonan perinteet alkavat vuonna 1812 perustetusta Henkivartioväen 3. Suomen tarkka-ampujapataljoonasta. Sen tehtävänä oli puolustaa Helsinkiä ja silloista keisarikuntaa.

Kevään ja kesän näyttävät vartioparaatit alkavat Senaatintorilta klo 12.30, ja niitä edeltää viihdemusiikkiesitys. Paraatireitti kulkee Unioninkadun kautta Esplanadille ja Päävarti-oon. Siellä tapahtuu vartionvaihto, jota seuraa taas musiikkiesityksiä.

Vuoden kohokohta on Kaartin Pataljoonan 200-vuotisperinnepäivä 18.9. klo 18 Kaartinkaupungissa. Sil-

loin nähdään paraatikselsmus ja ohimarssi sotilasmusiikin tahdissa.
☎ **Vartioparaatipäivinä (18.5., 25.5., 1.6., 8.6., 15.6., 29.6.) Kaartin Soittokunta ja muita sotilassoittokuntia esiintyy Espan lavalla klo 14.**

Emma Salokoski on nähnyt kotikatunsa Uudenmaankadun kehittyvän läpiajokadusta trendimekaksi.

Muusikolle balettia

TEKSTI **TIINA TORPPA** KUVA **PERTTI NISONEN**

"OLEN PITKÄSTÄ AIKAA aloittanut uudestaan balettiharrastukseni ja samalla on herännyt kiinnostus tanssia kohtaan", sanoo musiikintekijä, laulaja **Emma Salokoski**, 35. Tanssi-kiinnostuksensa pohjalta hän bongaa

pääkaupungin juhlavuoden tapahtumista balettiesityksen.

"Tuonne **Kansallisbaletin tapahtumaan** Senaatintorille olisi kiiva mennä."

Salokoski tuntee varsin hyvin kau-

pungin menneisyyden työskenneltyään yhden kesän turistioppaana Helsingissä.

"Sieltä jäi nippelitietoakin päähän", Salokoski sanoo. Hänelle itselleen henkilökohtaisesti pääkaupunki selittyy yhdellä ainoalla sanalla. Koti.

"En oikein osaa suhtautua Helsinkiin muuten kuin, että kaupunki on ehdottomasti kotini. Omassa mielessäni olen vieläkin helsinkiläinen, vaikka asumme Vantaalla, koska postinumeromme on kuitenkin Helsingin puolella ja päivittäin asioin Helsingissä."

Salokoski, puolisonsa muusikko **Olavi Louhivuori** ja heidän poikansa **Emil**, 3, ovat jo pari vuotta asuneet Vantaan Kuninkaalassa. Salokoski uskoo, että heistä jonain päivänä tulee pääkaupunkilaisia – ilman, että he kuitenkaan muuttavat minnekään.

"Kaupunkien yhdistyminen tapahtuu toivottavasti vielä jonain päivänä", sanoo Salokoski, syntyperäinen stadilainen, kantakaupungin tyttö.

"Vauvana asuin Munkkivuorella, sitten Pursimiehenkadulla ja kouluvuodet Uudenmaankadulla."

Pienenä Emma kavereineen ravaasi pitkin Punavuoren pihon ja rappukäytäviä.

"Leikittiin piilosta ja sotaa! Niissä rapuissa oli aina pihanpuoleinen sisäänkäynti, josta pääsi toiselle puolelle ja siitä kellarin kautta toista uloskäyntiä pitkin karkuun niin, että sai karistettua kannoiltaan takaa-ajavat talonmiehet."

Musikaalinen helsinkiläistyttö kävi Sibelius-lukion, opiskeli musiikki-teatteria Tukholmassa ja laulua Kööpenhaminassa.

"Aina on ollut ikävä kotiin Helsinkiin. Jopa Tukholmassa tuli koti-ikävä."

Salokoski tunnetaan monipuolisena musiikintekijänä, joka myös säveltää. Pian ilmestyvälle uudelle levyllään hän on lisäksi kirjoittanut lähes kaikki tekstit.

TAPAHTUMAT

Helsingin historiamaraton

HISTORIAMARATONISSA kaksitoista historian asiantuntijaa luennoi Helsingistä kahdentoista eri teeman alla. Kiinnostaaako esimerkiksi Helsingin monikulttuurisuus, Suomenlinna, kaupungin näkyminen elokuvissa tai Helsinki eurooppalaisena pääkaupunkina? **Porthania II, 24.–25.4. Vapaa pääsy.**

Helsinki-aiheisia elokuvia

NÄHTÄVISSÄ dokumentti Aino Acktén huvilasta, Komisario Palmu –leffoja sekä elokuvat Kuriton sukupolvi, Iskelmäprinssi, Leijat Helsingin yllä ja Ruokala Lokki. Vapaa pääsy.

Itäkeskuksen Stoassa 29.3.–24.4.

Stadin nuoret 50- ja 60-luvuilla

KAHVILA Verandan Gallerian valokuvanäyttely esittelee pääkaupungin nuorisoa 1950- ja 1960-luvuilta. Kuvat ovat Helsingin taidemuseon kokoelmista. Vapaa pääsy.

Finlandia-talo, Galleria Veranda, Mannerheimintie 13 e.

1.4.–30.6., arkisin klo 9–19.

Tanssiva pääkaupunki

SEURASAAREN Kansantanssijoiden esitys kertoo tanssin keinoin Helsingin vaiheista 1700-luvun assembléetanssiaisista 1800-luvun salonkeihin ja 1900-luvun alun villeihin uutuustansseihin. Vapaa pääsy.

Kulttuuritalo Stoa, 27.4. klo 18

Leikkipuistojen vuosi

HELSINGIN kaupungin leikkipuistoissa on pääkaupungin juhlavuoden kunniaksi erityisen paljon näyttelyitä, tapahtumia ja tarinatuokioita lapsille ja perheille.

Keisariperhe kadunnimissä

ALEKSANTERI I:N PUOLISO Elisabet sai keisarin suostumuksella nimikkokadun Helsinkiin vuonna 1819. Uuden asemakaavan mukainen katulinja oli juuri raivattu Kruununhaan kallioiseen maastoon. Vuonna 1928 Elisabetinkatu muutettiin Liisankaduksi.

Keisarin vanhin veli **Konstantin** asui Varsovassa Puolan varakuninkaana. Hänen mukaansa nimetty Konstantininkatu Kruununhaassa muutettiin myöhemmin Meritullinkaduksi.

Aleksanterin kuoltua valtaistuimelle nousi nuorempi veli **Nikolai**. Nikolainkatu tunnetaan nykyään Snellmaninkatuna. Veljessarjan nuorimman mukaan nimetty Mikaelinkatu taas on muutettu Mikonkaduksi.

Aleksanteri I:n äiti, leskikeisarinna **Maria** on saanut Helsinkiin kaksi nimikkokatua: Mariankadun ja Sofiankadun. Maria Feodorovna oli syntyjään Württembergin prinsessa **Sofia Dorotea Augusta**.

Aleksanterinkatu Helsinkiin tuli vasta keisarin kuoleman jälkeen, vuonna 1833. Kadun aiemmat nimet olivat Suurkatu ja Kuninkaankatu.

KUVA: MUSEOVIRASTO

☉ Aleksanteri I ja puolisonsa Elisabet.
☉ Nikolai II, Venäjän keisari ja Suomen suuriruhtinas tavallisen sotilaan univormussa 1. maailmansodan sytyttyä 1914.

LITOGRAFIA: W. SWERTSCHKOFF / HKM

☉ Panoraama Nikolainkirkon, nykyisen Tuomiokirkon, tornista etelään vuonna 1843.

Unioninkadulla värittyä Helsingin historiaa

TEKSTI HANNA PÄIVÄRINTA KUVAT HELSINGIN KAUPUNGINMUSEO

Unioninakseli jatkuu Siltasaarenkatuna Pitkältesillalta pohjoiseen.

KUVA: KARI HAKI / HKM

Liikennettä Unioninkadulla Kauppatorin kohdalla 1890.

KUVA: DANIEL NYBLIN / HKM

Tähtitorninmäeltä Pitkältesillalle

JUHLAVUODEN KUNNIAKSI Helsingin yliopiston päärakennuksen pienessä juhlasalissa pidetään luentosarja Unioninkadusta. Seuraava luento on 19.4. klo 17 ja luennoitsijoina **Terhi Ainiala, Kristina Malmio ja Jyrki Nummi**.

HELSINGIN UNIONINKATU ei ole mikä tahansa katu. Kaksisataa vuotta täyttävä katu on nähnyt paljon pääkaupungin värikästä historiaa.

Helsinki sai pääkaupungiksi tuluaan uuden asemakaavan, johon vedettiin viivasuora katulinja silloiselta Suurtorilta Pitkältesillalle asti. Unioninkadulle ja sen lähiympäristöön sijoittuu useita maamme identiteetin kannalta tärkeitä rakennuksia.

"Katu on läpileikkaus Helsingin elämästä: siellä on sodittu ja osoitettu mieltä, siellä on eletty niin draamattisia kuin juhlallisiaakin hetkiä. Helsingin mahtavimmat rakennukset sijaitsevat juuri tämän kadun varrella", Helsingin yliopiston historian professori **Henrik Meinander** kuvailee.

Unioninkatu valmistui ja sai nykyisen nimensä vuonna 1819, jolloin Ve-

näjän keisari, Suomen suuriruhtinas **Aleksanteri I** vieraili Helsingissä.

"Keisari ei halunnut nimetä katua itsensä mukaan Aleksanterinkaduksi, vaan antoi sille nimen valtioliiton mukaan. Hän näki Suomen liittämisen Venäjään nimenomaan unioniksi ja halusi korostaa tätä näkemystään."

MEINANDER PUHUU Unioninkadun katkaisevasta Pitkältesillasta luokkayhteiskunnan kahtiajaon symbolina. Teollistumisen myötä sillan pohjoispuolelle syntyi työläisyhdyskunta 1800-luvun lopulta eteenpäin. Silta muodosti vähitellen sosiaalisen rajan porvarien ja työväen Helsingin välille.

"Pitkältesillan pohjoispuolelle syntyi työläiskulttuuri ja sinne rakennettiin Työväentalo. Hakaniementori toimi työläis-Suomen päänäyttämönä,

kun taas Senaatintori oli porvari-Suomen näyttämö."

Professorin mukaan sillassa voi edelleen havaita ampumajälkiä, jotka syntyivät sisällissodan aikana vuonna 1918, kun Suomen punaiset sotilaat ja valkoisten tukemat saksalaiset sotilaat ottivat yhteen.

UNIONINKADUN VARRELTA löytyy kaupungin rakastetuimpia yhteisiä muistomerkkejä ja rakennuksia. Kadun päässä mäellä sijaitseva Tähtitorni valmistui vuonna 1834. Havis Amandan patsas paljastettiin 1908 symboloimaan merestä nousevaa Helsinkiä.

Kadun varrella sijaitsevat muun muassa Senaatintori, Kaisaniemen puisto kasvitieteellisine puutarhoineen, Helsingin yliopisto ja Kansalliskirjasto. Lähituntumasta löytyvät

Kauppatori, Helsingin kaupungintalo ja Presidentinlinna.

Unioninkadulla on myös monia eri uskontokuntien kirkkoja, kuten Tuomiokirkko, Saksalainen kirkko ja Pyhän kolminaisuuden kirkko.

Unioninkadun historiasta ja kehityksestä julkaistaan juhlakirja syksyllä.

1812
Helsinki
200 vuotta
pääkaupunkina
Helsinki
200
2012
Helsingfors
200 år som
huvudstad
Helsinki
200 years as
capital

Med fokus på fotografiet

FOTOGRAFIET och fotograferna bakom bilden är starkt närvarande i vår. Helsingfors fotobiennal, med fokus på ny fotokonst, tar plats i många gallerier. I Sederholmska huset och Villa Hagasund visas utställningarna Varelse i staden respektive Stadens rum. Programmet finns på www.hpb.fi. Samtidigt pågår Svenska litteratursällskapets fö-

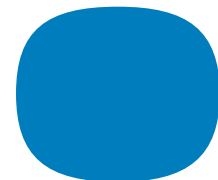

reläsningsserie Verklighet i bild. Om fotografer i Finland. 23 april handlar det om dels fotografen K. E. Ståhlberg, dels Edith Södergran och Henry Parland som fotografer.

Föreläsare är Sabira Ståhlberg respektive Agneta Rahikainen. 14 maj berättar Anne-May Berger om rariteter från 1800-talet medan Marika Rosenström har rubriken Amatörer, proffs och forskare – fotografer i Folkkultursarkivet.

FOTO: LEIF WECKSTRÖM

Svenskasidor

Mammas pojkar. Out 'n Loud glömmar inte vare sig humor eller koreografi när man sjunger trallen *Äidin pikkupoika lähtee ulkomaille*.

FOTO: LEIF WECKSTRÖM

2 | 2012 HELSINKI-INFO 25

KÖRSÅNG

Så härligt sången klingar

Allvar och ordning, skratt och skoj. Körsång är ingen lek, men lekfull aktivitet.

NÅGRA BÄR fram stolarna, andra rullar ut pianot. Sedan är det dags att sjunga upp, sträcka på nacken, röra på axlarna och så är kören redo för **Hilkka Kangasniemi** som låter fingrarna löpa över tangenterna samtidigt som hon styr sången med rutin. Kören Out 'n Loud övar varje måndag i festsalen på Arbis och är Finlands första gaykör. Fast man välkomnar också heterokillar som vill sjunga. Den här måndagen koncentrerar kören sig på den vackra etnoballaden Den vilda som representerade Sverige i Melodifestivalen i slutet av

1990-talet och kom på andra plats.

Det kräver sin karl, och kvinna i Hilkka Kangasniemi, att få melodin att sitta rätt bland tenor och bas men övning ger färdighet. Siktet är den 26 maj då Eurovision Song Contest går i Baku i Azerbajdzjan.

"Då uppträder Out 'n Loud i Gloriahallen. Vi sjunger gamla låtar från tidigare melodifestivaler och sedan ser både kören och publiken på själva tävlingen i Baku. Vi gjorde samma i fjol och det var otroligt roligt och knöckfullt, så det gäller

att skaffa biljetter i tid", säger en av killarna i kören.

Out 'n Loud började 2004 och på måndagsövningarna går numera omkring tjugo män. Först höll kören sig på hemmaplan i Främre Tölö, sedan uppträdde man i Bortre Tölö och Berghäll. Men det är länge sen.

"Vi har gett konserter i London, Tallinn, Åbo och Tammerfors och sjöng in nyåret på Senatstorget", säger Mathias Creutz, som sjungit med i många år.

Out 'n Loud sjunger gärna gamla och

kända sånger och målet är att locka både både erfarna och mindre vana sångfåglar. Åtminstone har kören roligt, man sjunger på allvar men glömmar inte för en stund att sången också en är sann njutning.

Out 'n Loud är en av flera körer på Arbis, Vox Femina är för kvinnor, Årgångssången är blandad och för folk som är 60+. Men i Helsingfors finns tiotals andra körer, allt från de akademiskt inriktade Lyran och Akademiska sångföreningen till körer i anslutning till nästan varje församling.

UTSTÄLLNING

En tidsresa till barndomen

EN KAVALKAD av leksaker skildrar leken, livet och konsten, granskar leksakernas historia, form och estetik och illustrerar leken som en del av mänskligheten, som en kreativ kraft som förnyar kulturen. Leksakerna speglar verkligheten i sin egen tid. Konstmuseets utställning i Tennispalatset visar över 800 leksaker, allt från unika föremål och klassiker till nutida installationer. *Lekens förtrollning* pågår till 20 maj.

KURS

Voffvoff – gå på dogsitterkurs

EN DOGSITTERKURS, alltså en kurs där man lär sig att ta hand om andras hundar, pågår 14–15 april i Luckan. Arrangörer är UngInfo och 4H. Kursen tar upp skötsel, sjukdomar och djurskydd samt lagstiftning som berör hundar. Räkna med heldagsprogram, kl. 10–16. Mer på www.luckan.fi/unginfo.

FOTO: LEIF WECKSTRÖM

I KORTHET

ALLA BARNENS EGEN FEST

Annegården ställer till med fest för alla barn och deras familjer. På programmet bland annat Den fula ankungen av Unga Teatern, verkstäder i allt från scenografi till ordkonst och bokberättelser med Henrika Andersson i barnens eget bokkafé. 14 april kl. 12–16, Annegatan 30.

SKUTT I TUTTI FRUTTI

Rimjam 4 april kl. 17,30 på Richardsgatans bibliotek är lek med ramsor, verser och rim för barn under 3 år i sällskap av en vuxen.

UNDER PARAPLYET

Saftsalongen 7 april kl. 13–13.45, bjuder den här gången på dansteater med Dis-Tanz och en berättelsen om vänskap. För 1–3 åringar i Luckan på Simonsgatan 8. På vårens sista Saftsalong, 28 april står svenskt gästspel i turen med Kloss TeaterT3, en glad berättelse om att bygga och riva, denna gång på Annegården.

UPPTÄCK NATUREN I CENTRUM

Natur och Miljö går på en urban naturutflykt i innerstan. Äventyret startar i Luckan och går till en park där man forskar i vårens väsen, leker och lär. För barn i alla åldrar, 19 maj kl. 13–15.

HANTVERKSKURS FÖR BARN

När sommarlovet börjar ordnar Arbis en hantverkarskurs för barn. Sommarmix för 9–12-åringar 4–8.6 står också på programmet. Mer på www.arbis.fi.

SOMMARKOMPASSEN ÄR UTE

Sommarkompassen, med överskådlig info om verksamheter för barn och unga mellan 7 och 18, är ute. Ladda ner på www.sommarkompassen.fi. Innehåller läger med mat, fotboll, dans och kurser i allt från att köra traktor till att sköta häst och många läger spel, lek och uteprogram. Innehåller info om anmälan, avgifter och datum. UngInfo har producerat.

FOTO: LEIF WECKSTRÖM

Perspektiv. Ellu Öhman är en av många som medverkar i produktionen på Unionsgatan som är en historisk tur genom stan.

HUVUDSTADEN 200 ÅR

Inte vilken gata som helst

Unionsgatan är ett tvärsnitt av vår historia, och en färd genom decennierna.

ARBETARMODERN Ellu Öhman klättrar med raska steg upp för de dammiga trapporna som leder upp till tornet på Berghälls kyrka. Vyerna är vidunderliga, hela stan ligger nedanför och Unionsgatan öppnar sig i all sin prakt. Fast egentligen är Ellu Öhman inte en arbetarmoder, utan en ung kvinna som är engagerad i föreningen DOT, som står för Drama och teater.

DOT producerar de populära tidsvandringarna vid Herttonäs gård och ger i vår sig i kast med Unionsgatan. Gatan är nästan lika gammal som Helsingfors som huvudstad och bara några år yngre.

Produktionen heter En nypa Unionsgata. En tids- och matresa i huvudstaden 1812–2012, och går från Observatoriet, längs Unionsgatan, över

Långa bron och utmed Broholmstgatan, för egentligen är sträckan ett enda 2,4 kilometer långt tvärsnitt av Helsingfors historia.

”Man har stridit och demonstrerat på Unionsgatan, upplevt både drama och fest. I anslutning till Unionsgatan ligger de flesta mest mäktiga byggnaderna i staden, och såväl borgerskapets Senatstorget säger arbetarklassens Hagnäs torg”, säger professorn i historia **Henrik Meinander** i en intervju på sidan 24.

DOT skildrar Unionsgatans spännande historia genom en föreställning genom tiderna.

”Vi startar i 1830-talet på Observatoriebacken, möter kvinnor som demonstrerar för rösträtt på Senatstorget 1905, hör modernister berätta om 1930-talet,

upplever andra världskriget i Botaniska trädgården, ser på livet på Hagnäs torg under mitten av 1900-talet, träffar 1980-talister på Arenateatern och avslutar färderna i dagens Berghälls kyrka, som för övrigt fyller 100 i år”, säger **Anne Sandström**, verksamhetsledare för DOT. Programmet går 10 och 11 maj och är avsett för elever i årskurs 4.

19 april fokuserar för övrigt Helsingfors universitet på Unionsgatan i samband med Studia Humaniora. Då har **Kristina Malmio**, universitetslektor i nordisk litteratur rubriken Helsingfors och Unionsgatan i detektivromaner i början av 1900-talet.

I produktionen medverkar också stadsmuseet, universitetet, kulturcentralen, Kallion lukio och nationaloperan.

Se Drumsö med nya ögon

VANDRA PÅ Drumsö och upptäck stadsdelens arkitektur. Vattentornet är kanske den mest kända byggnaden men på Drumsö finns mycket annat att se. Arbis bildkonstlärare Hans-Peter Holmsten leder arkitekturvandringen den 14 april kl. 12.30 med start i foajén på Arbis. Och om Drumsö känns för urban kan man delta i vandringen i Sibbo Storskog tillsammans med Arbis tidigare prorektor Johanna Söderholm. Start på Arbis kl. 10 den 15 maj. Sköna skor och rätt klädsel är ett gott råd.

FOTO: LEIF WECKSTRÖM

Fina föremål får sin form

ÖPPET HUS hos Arabia och Fiskars Home ger en inblick i hur det går till när våra mest älskade bruksföremål får sin form, sina färger och sin design. Evenemanget *Från idé till produkt* pågår den 31 mars med start kl. 12 och på plats finns både fabriksfolket och konstnärer och rundvandringarna i fabriken kostar ingenting. Arabiacentrum ligger vid Tavastvägen 135. Programmet är en del av WDC12.

FOTO: LEIF WECKSTRÖM

Kristina tog stan med storm

Musik, revy, komedi och tragedi. Teater-scenerna sprudlar av liv, från Grottmannen till Morbror Vanja.

FOTO: LEIF WECKSTRÖM

Fyra timmar. Kristina från Duvemåla är en prestation redan för att pjäsen är lång. Maria Ylipää har fått strålande recensioner, Benny Andersson, Björn Ulvaeus och regissören Lars Rudolfsson har varit nöjda.

FLAGGSKEPPET SVENSKA Teatern är tillbaka i det nyrenoverade fadershuset på Skillnaden och med musikalen Kristina från Duvemåla av Abborna Benny Andersson och Björn Ulvaeus har man säkrat fullsatta salonger en lång tid framöver.

Men det lönar sig att ringa biljettkassan, ströplatser finns ofta och det händer att folk som bokat sedan backar. Musikalen med Maria Ylipää som Kristina har fått strålande recensioner.

Men Kristina är inte den enda som underhåller teaterpubliken i vår. På den nya scenen Amos på Svenska teatern spelar man tragikomedin Remont av Joakim Groth och så hade

Advent – ett mysterium av självaste August Strindberg premiär nyss.

Sixten Lundberg ger för övrigt ytterligare ett par bejublade föreställningar av Grottmannen på Svenska teatern. Han har redan gett enmanspjäsen över 330 gånger.

Lilla teatern spelar några gånger till tvåmanshowsen De tio budorden med André Wickström och Stan Saanila och så går revyn Va Va de ja sa av Bengt Ahlfors till slutet av mars.

Viirus ger nu Det lystna landet, två pjäser av Finn Iunker och hinner dessutom med nypremieren på Idetit – en myt. Både publiken och kritikerna gillade pjäsen när den gick i höstas.

Morbror Vanja, en av Tjechovs mest älskade pjäser, går på Klockriketeatern ända till slutet av april och så spelar

Sirius teatern och Teater Mars På friarstat på Universium. Pjäsen är en nyöversättning av Aleksis Kivis klassiker Sockenskomakarna.

Improvisationsteatern Stjärnfall ställer till med schlagerfester den 22 respektive 24 maj, det vill säga samma kvällar som semifinalerna i Melodifestivalen i Baku går. Schlagerproffset Thomas Lundin medverkar i improvisationerna kring melodier och låtar som aldrig hörts förr och aldrig mer hörs.

TANGO TAR TON I TÖLÖ

Tango är känsla, passion och kärlek och nu tar tangon plats i Sandels i Tölö. Klanglinjen på musik- och kulturskolan ger Café Astoria – Från Rio de la Plata till Sagans land. Tangofester 20 april och 2 maj kl. 19.30 och med tango som musik, dans och visuellt element.

MUSIK, VIN OCH ENDORFIN

Bandet Endorfin framför utöver egna låtar också covers av stjärnor som Stevie Wonder, Bob Marley och Amy Winehouse i Luckan 5 april kl. 19–21.

EBBA WITT-BRATTSTRÖM PÅ ARBIS...

Biblioteket på Arbis fortsätter med sina Bokafnär. 29 mars berättar litteraturprofessor Ebba Witt-Brattström om Edit Södergrans författarskap och skådespelerskan Alma Pöysti läser hennes dikter.

... OCH MONIKA FAGERHOLM

12 april tar författaren Monika Fagerholm och dokumentärjournalisten Martin Johnson publiken till havet och vild, drömska Östersjön. 10 april samtalar Johanna Enckell med Alexandra Ramsay om Sissi-Jaakko, riksdagsmannen Jakob Forsell som levde på 1700-talet. Bokafnär med start kl. 18.05.

ARBIS SJUNGER IN VÅREN

Musikeleverna och musiklärarna håller sin traditionella vårkonsert på Arbis den 14 april kl. 13. Gott humör, glada melodier och sånger med sväng. I pausen räksmörgåsar och förfriskningar. Inget inträde men trakteringen kostar 6,70/5 euro.

KRISTALLKLART PÅ SINNE

Konstnärskollektivet De Kristallklara kombinerar föreställning, utställning och konsert under rubriken Isolation. Temat är rädslan för det okända. På galleri Sinne i april-maj, Stora Robertsgatan 16.

Pääkaupunki kutsuu juhlimaan

HELSINKI JUHLII tänä vuonna 200-vuotista pääkaupunkina oloaan. Juhlavuoden kunniaksi syntyy kymmeniä tapahtumia eri puolilla kaupunkia. Kaupunkilaisille on tarjolla näyttelyitä, konsertteja, luentoja ja katutapahtumia.

Juhlavuoden ohjelmasta kerrotaan tämän lehden sivuilla 21–24 sekä verkko-osoitteessa www.helsinki200.fi.

KANNEN KUVA esittää Runebergin Esplanadia 1890-luvulla. Puisto oli vielä 1800-luvun alussa nykyiselle Pohjoisesplanadille ulottuneen, soistuvan ja haisevan Kluuvilahden rantaa. Pääkaupungiksi korotetun Helsingin ensimmäisiin suunnitelmiin sisältyi jo istutuksen koristeltu Esplanadin puistoakseli. Kahden kadun rajaamasta Esplanadista tuli ajan myötä kukoistava puisto ja suosittu kohtaamispaikka.

HELSINGIN KAUPUNGINMUSEON KUVA-ARKISTO

